

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

ในบทนี้เป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและผลของการวิจัย ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 4
ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของข้าราชการตำรวจ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความ
ประพฤติหรือประพฤติไม่สมควร

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้แบ่ง
ประเด็นการวิเคราะห์ต่างๆ 6 ประเด็นดังต่อไปนี้

- (1) ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์
- (2) ความเข้าใจและข้อคิดเห็น เกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็ก
- (3) ทักษะติดต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติ
- (4) ทักษะติดต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่ปฏิบัติ
- (5) ทักษะติดต่องานที่ปฏิบัติ
- (6) ความร่วมมือของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

1. ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์

ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์

ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ศึกษา จากหน่วยงานต่างๆ ของกองส่งเสริมและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและบุคคลวัยรุ่น กรม
ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติงานทางด้านคุ้มครองสวัสดิภาพทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค ได้แก่

1) ฝ่ายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก จำนวน 14 คน 2) สถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท จำนวน 5 คน 3) สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด จำนวน 4 คน 4) สถานแรกรับเด็กชายภาคใต้ จังหวัดยะลา จำนวน 3 คน 5) สถานแรกรับเด็กชายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 5 คน 6) สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดระยอง จำนวน 5 คน และ 7) สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 3 คน รวมกลุ่มประชากรพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์ที่ศึกษาทั้ง 7 หน่วยงานจำนวน 39 คน โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.1 ตำแหน่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ (24 คนหรือ 61.5%) เป็น นักสังคมสงเคราะห์ มีเพียงส่วนน้อย (9 คนหรือ 23.1%) ที่เป็นนักประชาสงเคราะห์ และ นักจิตวิทยา จำนวน 6 คน (15.4%)

1.2 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่เกือบครึ่งหนึ่ง (18 คน หรือ 46.2%) ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก อยู่ใน ช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี รองลงมาอยู่ในช่วง 6 - 10 ปี จำนวน 11 คน (28.2%) มีเพียง 2 คนที่ปฏิบัติงานทางด้านนี้นานกว่า 16 ปี แสดงให้เห็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่จะไม่ปฏิบัติงานด้านใดด้านหนึ่งระยะยาว ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายของกรมประชาสงเคราะห์ที่ทำให้มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนข้าราชการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารทุกระดับ จะสับเปลี่ยนตำแหน่งทุก 4 ปี ส่วนข้าราชการที่มีช้ผู้บริหาร เมื่อทำงานด้านใดด้านหนึ่งมานานพอสมควรแล้ว ถ้าเกิดความเบื่อหน่ายจะขอโอนย้ายไปทำงานในหน่วยงานอื่นได้ แต่บางคนย้ายเพราะเหตุผลส่วนตัว เช่น ติดตามคู่สมรส เนื่องจากกรมประชาสงเคราะห์มีหน่วยงานในสังกัดทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวนมาก

1.3 เพศ พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ หรือประมาณ 3 ใน 4 (29 คน หรือ 74.4%) เป็นเพศหญิง มีเพศชายเพียง 10 คน (25.6%)

1.4 อายุ พนักงานเจ้าหน้าที่มากกว่าครึ่ง (24 คนหรือ 61.5%) มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี มีส่วนน้อย (9 คน หรือ 23.1%) อยู่ในช่วง 41-50 ปี และ 5 คน (12.8%) อยู่ในช่วง 25-30 ปี มีเพียง 1 คน ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี

1.5 ศาสนา พนักงานเจ้าหน้าที่ เกือบทั้งหมด (36 คนหรือ 92.3%) นับถือศาสนาพุทธ มีเพียง 2 คนนับถือศาสนาอิสลาม และ 1 คนนับถือศาสนาคริสต์

1.6 สถานภาพการสมรส พนักงานเจ้าหน้าที่ เกือบครึ่งหนึ่ง (18 คน หรือ 46.1%) แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกัน รองลงมาเป็นโสด (14 คน หรือ 35.9%) มีเพียงส่วนน้อยที่แต่งงานแต่แยกกันอยู่ (5 คนหรือ 12.8%) เป็นหม้าย 1 คน และหย่าร้าง 1 คน

1.7 การศึกษาสูงสุด พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ 34 คน (87.2%) จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี มีเพียง 5 คน (12.8%) ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท

1.8 เงินเดือน พนักงานเจ้าหน้าที่ มากกว่าครึ่งหนึ่ง (23 คนหรือ 59.0% มีเงินเดือนอยู่ในช่วง 5,001 - 7,000 บาท รองลงมาหรือ 1 ใน 4 (10 คนหรือ 25.6%) มีเงินเดือนอยู่ในช่วง 7,000 - 9,000 บาท

1.9 ภูมิลำเนา พนักงานเจ้าหน้าที่ ประมาณ 1 ใน 3 (12 คนหรือ 30.8%) มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ รองลงมาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน (11 คน หรือ 28.2%)

โปรดดูรายละเอียดของข้อมูลในตารางที่ 5 ประกอบ

ตารางที่ 5 ร้อยละของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ จำแนกตามลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะภูมิหลัง	นักสังคมสงเคราะห์	นักจิตวิทยา	นักประชาสัมพันธ์	รวม
<u>ระยะเวลาปฏิบัติงาน</u>				
0 - 5 ปี	61.1 (11)	16.7 (3)	22.2 (4)	46.2** (18)*
6 - 10 ปี	63.6 (7)	9.1 (1)	27.3 (3)	28.2 (11)
11 - 15 ปี	62.5 (5)	25.0 (2)	12.5 (1)	20.5 (8)
15 ปีขึ้นไป	50.0 (1)	-	50.0 (1)	5.1 (2)
<u>เพศ</u>				
ชาย	30.0 (3)	10.0 (1)	60.0 (6)	25.6 (10)
หญิง	72.4 (21)	17.2 (5)	10.3 (3)	74.4 (29)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลัง	นักสังคมสงเคราะห์	นักจิตวิทยา	นักประชาา	รวม
<u>อายุ</u>				
20 - 30 ปี	40.0 (2)	40.0 (2)	20.0 (1)	12.8 (5)
31 - 40 ปี	70.8 (17)	12.5 (3)	16.7 (4)	61.5 (24)
41 - 50 ปี	44.4 (4)	11.1 (1)	44.4 (4)	23.1 (9)
50 ปีขึ้นไป	100.0 (1)	-	-	2.6 (1)
<u>ศาสนา</u>				
พุทธ	61.1 (22)	16.7 (6)	22.2 (8)	92.3 (36)
คริสต์	100.0 (1)	-	-	2.6 (1)
อิสลาม	50.0 (1)	-	50.0 (1)	5.1 (2)
<u>สถานภาพการสมรส</u>				
โสด	85.7 (12)	7.1 (1)	7.1 (1)	35.9 (14)
แต่งงานแล้ว	50.0 (9)	16.3 (3)	33.3 (6)	46.1 (18)
แยกกันอยู่	40.0 (2)	40.0 (2)	20.0 (1)	12.8 (5)
หม้าย	100.0 (1)	-	-	2.6 (1)
หย่าร้าง	-	-	100.0 (1)	2.6 (1)
<u>การศึกษาสูงสุด</u>				
ปริญญาตรี	58.8 (20)	14.7 (5)	26.5 (9)	87.2 (34)
ปริญญาโท	80.0 (4)	20.0 (1)	-	12.8 (5)
<u>เงินเดือน</u>				
3,001 - 5,000 บาท	100.0 (2)	-	-	5.1 (2)
5,001 - 7,000 บาท	56.5 (13)	17.4 (4)	26.1 (6)	59.0 (23)
7,001 - 9,000 บาท	60.0 (6)	20.0 (2)	20.0 (2)	25.6 (10)
มากกว่า 9,000 บาท	75.0 (3)	-	25.0 (1)	10.3 (4)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลัง	นักสังคมสงเคราะห์	นักจิตวิทยา	นักประชาฯ	รวม
<u>ภูมิภาค</u>				
กรุงเทพมหานคร	81.8 (9)	9.1 (1)	9.1 (1)	28.2 (11)
ภาคกลาง	37.5 (3)	12.5 (1)	50.0 (4)	20.5 (8)
ภาคใต้	66.7 (8)	16.7 (2)	16.7 (2)	30.8 (12)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	50.0 (4)	25.0 (2)	25.0 (2)	20.5 (8)
รวม	61.5*** (24)	15.4 (6)	23.1 (9)	100.0 (39)

หมายเหตุ * หมายถึง จำนวนคน

** หมายถึง ร้อยละของแต่ละแถว (row percentage)

*** หมายถึง ร้อยละของสดมภ์ (column percentage)

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม จะสังเกตได้ว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ เป็นนักสังคม-
สงเคราะห์ ระยะเวลาปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กอยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี
ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี ทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ แต่งงานแล้วและอยู่
ด้วยกันเกือบครึ่งหนึ่ง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวนมากกว่าครึ่งมีเงินเดือนตั้งแต่
5,001 - 7,000 บาท และเกือบ 1 ใน 3 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้

2. ความเข้าใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ในประเด็นนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ

- (1) ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และ
- (2) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ผู้วิจัยได้วัดความเข้าใจของพนักงานเจ้าหน้าที่ใน 3 ประเด็นดังต่อไปนี้คือ

2.1.1 นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้การคุ้มครองเด็กประเภทใดบ้าง

ผลปรากฏว่าจำนวนคำตอบเกือบครึ่งหนึ่ง (30 คำตอบหรือ 46.9%) ตอบว่านโยบายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้การคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤตินอกเหนือเลือกข้ออื่นๆ ในจำนวนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังข้อมูลในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ประเภทเด็กที่ได้รับการคุ้มครองตามนโยบายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ประเภทเด็กที่ได้รับการคุ้มครอง	จำนวนคำตอบ	ร้อยละของผู้ตอบ
เด็กที่ว่างไปทุกประเภท	9	14.1
เด็กถูกทารุณ	6	9.3
เด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคต	9	14.1
เด็กที่มีปัญหาความประพฤตินอกเหนือ	30	46.9
เด็กถูกใช้แรงงาน	5	7.8
เด็กถูกข่มขืน	5	7.8
รวม	64	100.0

หมายเหตุ ผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จะสังเกตได้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ที่มีความเข้าใจนโยบายในประเด็นดังกล่าวไม่เหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่เข้าใจว่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้การคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤตินอกเหนือหรือประพฤตินอกเหนือสมควร

2.1.2 เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและ เด็กที่ประพฤติดนไม่สมควรในกฎกระทรวงที่ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 นั้น เหมือนกันหรือแตกต่างกัน ผลปรากฏว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ประมาณครึ่งหนึ่ง (19 คน หรือ 50.0%) มีความเข้าใจว่าเด็กที่มีปัญหาความประพฤติและ เด็กที่ประพฤติดนไม่สมควรมีความหมายเหมือนกัน รองลงมา (17 คน หรือ 44.7%) มีความเข้าใจว่าเด็กกลุ่มดังกล่าวไม่เหมือนกัน ซึ่งมีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก มีเพียง 2 คน (5.3%) เท่านั้นที่ตอบว่าไม่แน่ใจ และไม่ตอบ 1 คน ดังข้อมูลในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและ เด็กที่ประพฤติดนไม่สมควรมีความหมายเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและ เด็กที่ประพฤติดนไม่สมควร	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนกัน	19	50.0
ไม่แน่ใจ	2	5.3
ไม่เหมือนกัน	17	44.7
ไม่ตอบ	1	-
รวม	39	100.0

จะสังเกตได้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ แบ่งออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ๆ กลุ่มหนึ่งมีความเข้าใจว่าเด็กทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมีความหมายเหมือนกัน ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งมีความเข้าใจว่าเด็กทั้งสองกลุ่มนี้ไม่เหมือนกัน ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีจำนวนใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่าประเด็นดังกล่าวในนโยบายขาดความชัดเจนจึงทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจแตกต่างกัน

2.1.3 พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจออกสำรวจและนำเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือ เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรส่งสถานแรกรับ เด็กหรือไม่

ผลปรากฏว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ประมาณมากกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อย (23 คน หรือ 60.5%) มีความเข้าใจว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ มีอำนาจออกสำรวจและนำเด็กที่มีปัญหาความประพฤติฯ ส่งสถานแรกรับเด็กฯ พนักงานเจ้าหน้าที่อีกส่วนหนึ่งจำนวน 11 คน (29.0%) มีความเข้าใจว่าไม่มีอำนาจดังกล่าว มีเพียงส่วนน้อย (4 คนหรือ 10.5%) ที่ยังไม่แน่ใจว่ามีอำนาจหรือไม่ และไม่ตอบ 1 คน ดังข้อมูลในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ มีอำนาจออกสำรวจและนำเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ส่งสถานแรกรับเด็กฯ หรือไม่

พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ	จำนวน	ร้อยละ
มีอำนาจ	23	60.5
ไม่แน่ใจ	4	10.5
ไม่มีอำนาจ	11	29.0
ไม่ตอบ	1	-
รวม	39	100.0

จะสังเกตได้ว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจในประเด็นว่าตนมีอำนาจออกสำรวจและนำเด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่งสถานแรกรับ เด็กแตกต่างกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่ง เข้าใจว่ามีอำนาจดังกล่าว แต่อีกส่วนหนึ่งมีความเข้าใจว่าไม่มีอำนาจ และบางคนยังไม่แน่ใจ แสดงให้เห็นว่าประเด็นดังกล่าวในนโยบายขาดความชัดเจน จึงทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวมในเรื่องของความเข้าใจนโยบายในประเด็นต่าง ๆ ทั้ง 3 ประเด็นที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะพบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์มีความเข้าใจแตกต่างกัน

2.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ในส่วนนี้ได้เปิดโอกาสให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระซึ่งแยกเป็นประเด็นดังนี้

2.2.1 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของรัฐบาล

พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ประมาณมากกว่าครึ่งหนึ่ง (22 คนหรือ 56.4%) มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กพอสมควร รองลงมา มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนน้อย (15 คน หรือ 38.5%) ส่วนผู้ที่มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนมากมีเพียง 2 คน (5.1%) เท่านั้น ดังข้อมูลในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กจากรัฐบาล

รัฐบาล	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
สนับสนุนน้อย	15	38.5
สนับสนุนพอสมควร	22	56.4
สนับสนุนมาก	2	5.1
รวม	39	100.0

2.2.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของประชาชนและสื่อมวลชน

พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ประมาณมากกว่าครึ่ง (24 คนหรือ 61.5%) มีความเห็นว่าประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กพอสมควร

รองลงมามีความเห็นว่าการสนับสนุนน้อย (14 คนหรือ 35.9%) มีเพียง 1 คน (2.6%) เท่านั้นที่มีความเห็นว่าการสนับสนุนมาก ดังข้อมูลในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพจากประชาชนและสื่อมวลชน

ประชาชนและสื่อมวลชน	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
สนับสนุนน้อย	14	35.9
สนับสนุนพอสมควร	24	61.5
สนับสนุนมาก	1	2.6
รวม	39	100.0

2.2.3 ความเห็นเกี่ยวกับการครอบคลุมของนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณครึ่งหนึ่ง (จำนวน 21 คนหรือ 55.3%) มีความเห็นว่านโยบายฉบับนี้ครอบคลุมเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนที่เหลือประมาณเกือบครึ่ง (จำนวน 17 คนหรือ 44.7%) มีความเห็นว่ายังไม่ครอบคลุม ดังข้อมูลในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความเห็นเกี่ยวกับนโยบายในประเด็นครอบคลุม เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครอง
สวัสดิภาพ สำหรับสภาพสังคมในปัจจุบันหรือไม่

นโยบาย	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ครอบคลุมแล้ว	21	55.3
ยังไม่ครอบคลุม	17	44.7
ไม่ตอบ	1	-
รวม	39	100.0

จะสังเกตได้ว่าจำนวนผู้ที่มีความเห็นว่ายโยบายฉบับนี้ครอบคลุม
เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองแล้ว กับจำนวนผู้ที่มีความเห็นว่ายโยบายฉบับนี้ยังไม่ครอบคลุม เด็กที่พึงได้
รับการคุ้มครองมีจำนวนใกล้เคียงกันไม่แตกต่างกันมากนัก

กลุ่มที่เห็นว่ายโยบายฉบับนี้ยังไม่ครอบคลุม เด็กที่พึงได้รับการ
คุ้มครองมีความเห็นต่อไปว่าควรจะครอบคลุมเด็กประเภทต่อไปนี้ โดยจัดลำดับจากมากไปหาน้อย
ดังรายละเอียดข้อมูลในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ประเภทเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองแต่เนิ่นๆที่ยังไม่ครอบคลุม

ประเภทเด็ก	จำนวนคำตอบ	ร้อยละ
1. เด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคต	15	22.0
2. เด็กถูกใช้แรงงาน	14	20.6
3. เด็กที่ว่าง ไปทุกประเภท	13	19.1
4. โสเภณี เด็กทั้งถูกส่งลงและสมัครใจ	9	13.2
5. เด็กถูกข่มขืน	8	11.8
6. เด็กถูกทารุณ	7	10.3
7. เด็กที่ตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มมิจฉาชีพ	1	1.5
8. เด็กพิการ	1	1.5
รวม	68	100.0

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจัดลำดับความเห็นประเภทเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครอง แต่เนิ่นๆที่ยังไม่ครอบคลุมจากมากไปหาน้อย จะสังเกตได้ว่า ตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึง 6 จำนวนคำตอบไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคต ยากจน เด็กขอทาน ตลอดจนเด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยกควรได้รับการคุ้มครองมากที่สุด (15 คำตอบหรือ 22.0%) รองลงมาคือเด็กถูกใช้แรงงาน (14 คำตอบหรือ 20.6%) และเด็กที่ว่าง ไปทุกประเภท (13 คำตอบหรือ 19.1%) ตามลำดับ

3. ทัศนคติต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ในการศึกษาทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติ ซึ่งเป็นทัศนคติที่มีต่อระบบราชการขององค์การหรือหน่วยงานที่ปฏิบัติ ผู้วิจัยได้จำแนกประเด็นในการศึกษาออกเป็น 4 ประเด็นด้วยกันคือ

- (1) ทักษะติดต่อชั้นตอนของระบบราชการ
- (2) ทักษะติดต่อกฎระเบียบข้อบังคับ
- (3) ทักษะติดต่อทรัพยากร
- (4) ทักษะติดต่อการประสานงาน

3.1 ทักษะติดต่อชั้นตอนของระบบราชการในหน่วยงานที่ปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนใหญ่มีทักษะติดต่อชั้นตอนของระบบราชการในหน่วยงานที่ปฏิบัติโน้มไปทางเห็นด้วย กล่าวคือมีทักษะดีเห็นด้วยและไม่แน่ใจ คือเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย กลุ่มละ 14 คน (35.9%) และมีทักษะดีไปทางไม่เห็นด้วย 11 คน (28.2%) แสดงให้เห็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มักมีทัศนคติค่อนข้างไปทางเห็นด้วยต่อการมีชั้นตอนในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นมาตรฐานในการใช้ดุลยพินิจอย่างเดียวกัน

3.2 ทักษะติดต่อกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานที่ปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ ประมาณกว่าครึ่งหนึ่ง (21 คนหรือ 55.3%) มีทักษะติดต่อกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานที่ปฏิบัติอยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนที่เหลือแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน กลุ่มหนึ่งมีทัศนคติไม่เห็นด้วย (9 คนหรือ 23.7%) และอีกกลุ่มหนึ่งมีทัศนคติเห็นด้วยต่อกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานที่ปฏิบัติ (8 คน หรือ 21.1%)

3.3 ทักษะติดต่อทรัพยากรในหน่วยงาน

จากการศึกษาพบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ เกือบครึ่ง (17 คนหรือ 43.6%) มีทัศนคติต่อทรัพยากรของหน่วยงานไปทางไม่เห็นด้วยในเรื่องทรัพยากรของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในหน่วยงานที่มีทรัพยากรไม่เพียงพอในทุกๆ ด้าน เช่น กำลังคน และคุณภาพของกำลังคน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้งบประมาณซึ่งนอกจากจะไม่เพียงพอแล้ว การเบิกจ่ายเงินยังไม่คล่องตัว อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติงานขาดความคล่องตัวเท่าที่ควร

3.4 ทักษะติดต่อการประสานงาน

จากการศึกษาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเกือบครึ่ง (17 คนหรือ 44.7%) มีทัศนคติต่อการประสานงานในระดับไม่แน่ใจ โน้มไปทางไม่เห็นด้วยเล็กน้อย กล่าวคือ

การประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานอาจไม่ค่อยประสานสอดคล้องกัน ดังข้อมูลใน ตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ร้อยละของทัศนคติต่อระบบราชการของหน่วยงานที่ปฏิบัติ จำแนกตามขั้นตอน กฏระเบียบข้อบังคับ ทรัพยากร และการประสานงาน

ทัศนคติ	ขั้นตอน	กฏระเบียบข้อบังคับ	ทรัพยากร	การประสานงาน
ไม่เห็นด้วย	28.2(11)	23.7(9)	43.6(17)	28.9(11)
ไม่แน่ใจ	35.9(14)	55.3(21)	28.2(11)	44.7(17)
เห็นด้วย	35.9(14)	21.1(8)	28.2(11)	26.3(10)
ไม่ตอบ	-	- (1)	-	- (1)

เมื่อพิจารณาโดยรวม จะสังเกตได้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีทัศนคติต่อ หน่วยงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับระบบราชการในประเด็นต่างๆ เช่น ขั้นตอนของระบบราชการ กฏระเบียบ ข้อบังคับ ทรัพยากร และการประสานงานแตกต่างกัน กล่าวคือ มีทัศนคติต่อขั้นตอนไม่ไปในทาง เห็นด้วย แต่มีทัศนคติต่อกฏระเบียบข้อบังคับต่อทรัพยากรและต่อการประสานงานมีแนวโน้มไปในทางไม่ เห็นด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกฏระเบียบข้อบังคับทางราชการอาจเข้มงวดเกินไป และทรัพยากร ประเภทต่างๆ ของหน่วยงานยังไม่เพียงพอ นอกจากนี้ในด้านการประสานงานอาจยังไม่ค่อยประสาน สอดคล้องกัน จึงสาเหตุหนึ่งที่มีส่วนทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อระบบราชการของ หน่วยงานที่ปฏิบัติในระดับไม่แน่ใจ (16 คนหรือ 43.3%) เล็กน้อย ดังภาพรวมในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ภาพรวมทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อระบบราชการของหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วย	11	29.7
ไม่แน่ใจ	16	43.3
เห็นด้วย	10	27.0
ไม่ตอบ	2	-
รวม	39	100.0

4. ทัศนคติต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ในการศึกษาทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมงกระทรวงเกษตรต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ผู้วิจัยได้จำแนกประเด็นในการศึกษาออกเป็น

- (1) ทัศนคติต่อความสามารถในการระดมทรัพยากร
- (2) ทัศนคติต่อวิธีการบริหารงาน
- (3) ทัศนคติต่อความสามารถในการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น

4.1 ทัศนคติต่อความสามารถในการระดมทรัพยากร

จากการศึกษาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อความสามารถในการระดมทรัพยากรของผู้บริหารของหน่วยงานไปทางเห็นด้วย มากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย กล่าวคือมีทัศนคติอยู่ในระดับไม่แน่ใจ (15 คนหรือ 38.5%) และ 1 ใน 3 มีทัศนคติในทางเห็นด้วย (14 คนหรือ 35.9%) ส่วนที่เหลืออีกประมาณ 1 ใน 4 (10 คนหรือ 25.6%) มีทัศนคติในทางไม่เห็นด้วย

4.2 ทัศนคติต่อวิธีการบริหารงาน

จากการศึกษาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ มีทัศนคติต่อวิธีการบริหารงานของผู้บริหารไปทางไม่เห็นด้วย จำนวนผู้ตอบแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันไม่มากนัก กล่าวคือ กลุ่ม

ที่มีทัศนคติในทางเห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วยมีจำนวน 11 คน (28.2%) 12 คน (30.8%) และ 16 คน (41.0%) ตามลำดับ

แสดงให้เห็นว่าทัศนคติดังกล่าวไม่รุนแรงมากจึงทำให้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างเด่นชัด สำหรับวิธีการบริหารงานที่มีผลกระทบต่อทัศนคติดังกล่าว เช่น ผู้บริหารงานชอบทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง ไม่รู้จักการแบ่งงาน แทนที่จะเอาเวลาไปวางแผน ริเริ่มงานใหม่ และประสานงาน ตลอดจนการแก้ปัญหาการทำงาน หรือผู้บริหารไม่สนับสนุนให้มีการทำงานเป็นทีม เพื่อประสิทธิภาพของงานและการมีส่วนร่วมของพนักงาน เจ้าหน้าที่ อันมีผลต่อการเสริมสร้างความสามัคคีและความภักดีต่อองค์กร เป็นต้น

4.3 ทัศนคติต่อความสามารถในการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

จากการศึกษาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ประมาณครึ่งหนึ่ง (20 คนหรือ 51.3%) มีทัศนคติต่อความสามารถในการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่นของผู้บริหารในระดับไม่แน่ใจ ส่วนที่เหลือกลุ่มหนึ่งมีทัศนคติในทางเห็นด้วย (11 คนหรือ 28.2%) และอีกกลุ่มหนึ่งมีทัศนคติในทางไม่เห็นด้วย (8 คนหรือ 20.5%) ดังข้อมูลในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ร้อยละของทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ปฏิบัติ จำแนกตามความสามารถในการระดมทรัพยากร วิธีการบริหารงาน และการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น

ทัศนคติ	การระดมทรัพยากร	วิธีการบริหารงาน	มนุษยสัมพันธ์
ไม่เห็นด้วย	25.6 (10)	41.0 (16)	20.5 (8)
ไม่แน่ใจ	38.5 (15)	30.8 (12)	51.3 (20)
เห็นด้วย	35.9 (14)	28.2 (11)	28.2 (11)

เมื่อพิจารณาโดยรวม จะสังเกตได้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อความสามารถในการระดมทรัพยากรของผู้บริหารงานไปในทิศทางเห็นด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ แต่ละกลุ่มมีทัศนคติไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ทัศนคติต่อวิธีการบริหารงานกลับไปในทางไม่เห็นด้วย ส่วนทัศนคติต่อการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นส่วนมากจะอยู่ในระดับไม่แน่ใจค่อนข้าง

เห็นด้วยเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะงานเป็นงานสังคมสงเคราะห์ ดังนั้นจึงมักจะเกี่ยวข้องกับงานบริการต่างๆ ประกอบกับเมืองบประมาณมีจำกัดผู้บริหารงานจึงต้องระดมทรัพยากรเพื่อให้เกิดทรัพยากรเพียงพอต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ส่วนในเรื่องวิธีการบริหารงาน เนื่องจากกรมประชาสงเคราะห์เป็นองค์การที่ค่อนข้างเก่า ก่อตั้งมา 50 ปีและเป็นองค์การขนาดใหญ่มีรูปแบบการจัดองค์การระบบราชการแบบเครื่องจักรกล (Mintzberg, 1979) ซึ่งตรงกับรูปแบบระบบราชการในอุดมคติของ แมกซ์ เวเบอร์ (Weber, 1947) กล่าวคือ มีการจัดลำดับชั้นการบริหาร (hierarchy) ในแนวสูง (vertical) อำนาจการตัดสินใจรวมไว้ที่ผู้บริหารระดับสูง (centralization) มีผู้บริหารระดับกลางจำนวนมาก โดยแบ่งแยกเป็นฝ่ายและงานต่างๆ ซึ่งหัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างานเหล่านี้จะทำหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานเหล่านี้อย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอน และส่วนใหญ่ค่อนข้างจะรวมอำนาจ แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีทัศนคติในระดับไม่แน่ใจ (17 คนหรือ 43.6%) โน้มเอียงไปทางเห็นด้วยเล็กน้อย (14 คน หรือ 35.9%) ดังภาพรวมในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ภาพรวมของทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วย	8	20.5
ไม่แน่ใจ	17	43.6
เห็นด้วย	14	35.9
รวม	39	100.0

5. ทัศนคติต่อการทำงานที่ปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ เกือบครึ่ง (16 คนหรือ 41.0%) มีทัศนคติต่อการทำงานที่ปฏิบัติในระดับไม่แน่ใจ ส่วนที่เหลือแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมีทัศนคติไม่เห็นด้วย (12 คนหรือ 30.8%) ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งมีทัศนคติเห็นด้วย ซึ่งมีจำนวนไม่ต่างกับนัก เมื่อพิจารณา

ส่วนรวมแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ฯ มีทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติในม ีเพียงไปทางไม่ เห็นด้วยเล็กน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะลักษณะงานยุ่งยาก ซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย และเห็นผลช้าตลอดจนมีปัญหาและอุปสรรค ต่างๆ ดังข้อมูลในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ภาพรวมทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่องานที่ปฏิบัติ

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วย	12	30.8
ไม่แน่ใจ	16	41.0
เห็นด้วย	11	28.2
รวม	39	100.0

6. ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อความร่วมมือของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ และบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก

ในการศึกษาเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ประเด็นด้วยกัน คือ

- (1) ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อความร่วมมือของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ
- (2) ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก

6.1 ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อความร่วมมือของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

6.1.1 ความร่วมมือในการมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัด

จากการศึกษาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ประมาณเกือบครึ่งหนึ่ง (17 คนหรือ 43.6%) มีความเห็นว่าเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ อยู่ในเขตพื้นที่ปานกลางหรือมาพบบ้างไม่มาพบบ้าง เพื่อมารับการปรึกษาแนะนำในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอันก่อให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนทั้งตนเอง ครอบครัว และสังคม และในจำนวนใกล้เคียงกับ (16 คนหรือ 41.0%) มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่เกือบทุกครั้ง มีเพียงจำนวนเล็กน้อย (6 คนหรือ 15.4%) ที่มาพบน้อยมาก ดังข้อมูลในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อความร่วมมือของเด็กในการมาพบพนักงาน-
เจ้าหน้าที่ฯ ตามนัด

ความร่วมมือ	จำนวน	ร้อยละ
มาพบน้อยมาก	6	15.4
มาพบบ้างไม่มาพบบ้าง	17	43.6
มาพบตามนัด เกือบทุกครั้ง	16	41.0
รวม	39	100.0

6.1.2 ความร่วมมือในการปรับปรุงตนเอง

นอกจากความร่วมมือในการมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัดแล้ว จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จำนวนมากว่าครึ่ง (24 คนหรือ 61.5%) มีความเห็นว่าเด็กที่มีปัญหาความประพฤติให้ความร่วมมือในการปรับปรุงตนเองตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในเขตพื้นที่ขึ้นพอสมควร และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ประมาณมากกว่า 1 ใน 3 (15 คนหรือ 38.5%) มีความเห็นว่าเด็กปรับปรุงตนเองดีขึ้นเล็กน้อย แต่ไม่ปรากฏว่ามีพนักงานเจ้าหน้าที่รายใดมีความเห็นว่าเด็กให้ความร่วมมือในการปรับปรุงตนเองในเขตพื้นที่ขึ้นมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากต้องใช้เวลา และความร่วมมือของทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ตัวเด็กเอง ต้องมีความตั้งใจจริงและมีพลังใจที่เข้มแข็งที่จะสามารถอดทนต่อสิ่งกัวยวนต่างๆ ที่คุ้นเคยและพอใจที่ได้เคยประพฤติและปฏิบัติมาเป็นระยะเวลายาวนาน ดังนั้นจึงไม่มีเด็กรายใดเลยที่สามารถปรับปรุงตัวเองได้สูงขึ้นมากตามความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งข้อมูล ในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อความร่วมมือของเด็กในการปรับปรุงตนเอง

การปรับปรุงตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
ดีขึ้นเล็กน้อย	15	38.5
ดีขึ้นพอสมควร	24	61.5
ดีขึ้นมาก	-	-
รวม	39	100.0

6.2 ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก

6.2.1 ความร่วมมือในการมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัด

จากการศึกษาพบว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่วนมาก (27 คน หรือ 69.2%) ให้ความร่วมมือในการมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัดเพื่อรับคำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือมาพบบ้างไม่มาพบบ้าง และจำนวนเกือบ 1 ใน 4 (9 คนหรือ 23.1%) มาพบตามนัดเกือบทุกครั้ง โดยมีเพียงจำนวนเล็กน้อย (3 คนหรือ 7.7%) เท่านั้นที่มาพบตามนัดน้อยมาก เมื่อพิจารณาโดยรวม บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ค่อนข้างมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่มีความกังวลและห่วงใยในความประพฤติของบุตรหลานของตนเช่นกัน และปรารถนาที่จะให้บุตรหลานของตนเป็นคนดี เช่นเดียวกับบิดามารดาทั่วไป ดังข้อมูลในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของ
เด็กในการมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัด

มารับค่าปรึกษาแนะนำ	จำนวน	ร้อยละ
มาพบน้อยมาก	3	7.7
มาพบบ้างไม่มาพบบ้าง	27	69.2
มาพบตามนัด เกือบทุกครั้ง	9	23.1
รวม	39	100.0

6.2.2 ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติต่อ เด็ก

นอกจากนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนมาก (27 คนหรือ 69.2%) มีความเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติน่าห่วงใยให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติต่อเด็กตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในเกณฑ์พอสมควร โดยประมาณ 1 ใน 5 (8 คนหรือ 20.5%) มีความเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กมีการเปลี่ยนแปลงน้อย และมีเพียงประมาณ 1 ใน 10 (4 คนหรือ 10.3) มีความเห็นว่าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี เมื่อพิจารณาโดยรวมจะสังเกตได้ว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็ก ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือโดยการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติต่อเด็กตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในเกณฑ์พอสมควร ส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อย อาจเป็นเพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กส่วนใหญ่อยู่ในวัยกลางคนและสูงอายุ ดังนั้น บุคลิกภาพจึงค่อนข้างจะคงที่จึงมีการเปลี่ยนแปลงได้ยาก ดังข้อมูลในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็ก
ในการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติต่อเด็ก

วิธีการปฏิบัติต่อเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
เปลี่ยนแปลงน้อย	8	20.5
เปลี่ยนแปลงพอสมควร	27	69.2
เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี	4	10.3
รวม	39	100.0

6.2.3 สาเหตุที่ทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น

จากการศึกษาพบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีความเห็นแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มประมาณมากกว่า 1 ใน 4 (36 คำตอบหรือ 27.1%) มีความเห็นว่าการที่เด็กมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้นสาเหตุมาจากตัวเด็กเอง และมีจำนวน 1 ใน 5 (29 คำตอบหรือ 21.8 %) มีความเห็นว่าการที่เด็กมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น มีสาเหตุมาจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีจำนวนความเห็นเท่าๆ กัน นอกนั้นมีสาเหตุมาจากครู อาจารย์ และเพื่อน ซึ่งมีจำนวนความเห็นไม่มากนัก ดังข้อมูลในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 สาเหตุที่ทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	29	21.8
ครู อาจารย์	20	15.0
เพื่อน	16	12.0
ตัวเด็กเอง	36	27.1
พนักงานเจ้าหน้าที่	29	21.8
อื่นๆ	3	2.3
รวม	133	100.0

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

6.2.4 สาเหตุที่เด็กไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

จากการศึกษาพบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีความเห็นแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ มากกว่า 1 ใน 4 (31 คำตอบหรือ 28.2%) มีความเห็นว่าการที่เด็กมีความประพฤติไม่ดีขึ้นเพราะสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย รองลงมา (30 คำตอบหรือ 27.3%) มีความเห็นว่าการที่เด็กมีความประพฤติไม่ดีขึ้นมีสาเหตุมาจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง . เด็ก และสาเหตุอยู่ที่ตัวเด็กเอง กล่าวคือ เด็กขาดความร่วมมือที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวเองไปในทางที่ดีขึ้น (29 คำตอบหรือ 26.4%) ดังข้อมูลในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 สาเหตุที่ทำให้เด็กไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่มีเวลาสนใจเด็กเท่าที่ควร	30	27.3
สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย	31	28.2
พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีเวลา ให้กับเด็กเท่าที่ควร	17	15.5
เด็กไม่ร่วมมือ	29	26.4
อื่นๆ	3	2.7
รวม	110	100.0

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่มีความเห็นว่าเด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง โน้มเอียงไปทางมาก กล่าวคือมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัดเพื่อรับคำปรึกษาแนะนำ และมีความเห็นต่อไปว่าเด็กส่วนใหญ่ปรับปรุงตนเองดีขึ้นพอสมควร

สำหรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่มีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมืออยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัดเพื่อรับคำปรึกษาแนะนำตลอดจนเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติต่อเด็กไปในทางที่เหมาะสม

นอกจากนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนมาก ยังมีความเห็นว่าการที่เด็กประพฤติตัวดีขึ้น เพราะตัวเด็กเอง แต่การที่เด็กมีความประพฤติไม่ดีขึ้นมีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ สรุปผลได้ดังนี้

1. ภูมิหลังของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นนักสังคมสงเคราะห์ เพศหญิง ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี อายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกัน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ 5,001 - 7,000 บาท และเกือบ 1 ใน 3 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้
2. ความเข้าใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก พบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์มีความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ของนโยบายแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนมากมีความเห็นว่ารัฐบาลรวมทั้งประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนนโยบายพอสมควร นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่านโยบายฉบับนี้ครอบคลุมเด็กที่ทั้งได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพแล้ว
3. ทัศนคติต่อหน่วยงาน พบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนมากมีทัศนคติอยู่ในระดับไม่แน่ใจไปทางไม่เห็นด้วยในประเด็นต่างๆ ดังนี้ กฎระเบียบข้อบังคับ ทรัพยากร และการประสานงาน
4. ทัศนคติต่อผู้บริหารของหน่วยงาน พบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้บริหารในประเด็นต่างๆ แตกต่างกัน เช่น การระดมทรัพยากร และมนุษยสัมพันธ์ มีทัศนคติไม่แน่ใจไปทางค่อนข้างเห็นด้วย แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้บริหารหน่วยงานอยู่ในระดับไม่แน่ใจไปทางเห็นด้วย
5. ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ พบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติอยู่ในระดับไม่แน่ใจไปทางไม่เห็นด้วยเล็กน้อย
6. ความร่วมมือของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีความเห็นว่า เด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่ให้ความร่วมมืออยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือมาพบกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัดเพื่อรับค่าปรึกษาแนะนำ และเด็กส่วนใหญ่มีการปรับปรุงตนเองดีขึ้นพอสมควร สำหรับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เด็กส่วนใหญ่ให้ความร่วมมืออยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้การที่เด็กประพฤติตัวดีที่มีสาเหตุมาจากตัวเด็กเอง แต่การที่เด็กประพฤติตัวไม่ดีขึ้นมีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย

ตอนที่ 2 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของข้าราชการตำรวจ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของข้าราชการตำรวจ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการวิเคราะห์ต่าง ๆ 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

- (1) ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของข้าราชการตำรวจ
- (2) ความเข้าใจและถือคิด เห็น เกี่ยวกับการโยกย้ายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็ก
- (3) ทักษะต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติ
- (4) ทักษะต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่ปฏิบัติ
- (5) ทักษะต่องานที่ปฏิบัติ

1. ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของข้าราชการตำรวจ

เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ของกรมตำรวจที่รับผิดชอบด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโดยตรงทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค ได้แก่

- (1) กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน (กก.สด.) สังกัด กองบัญชาการตำรวจนครบาล จำนวน 12 คน
- (2) กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและประชาชน (กก.สช.) สังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธร 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน
- (3) กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและประชาชน (กก.สช.) สังกัดกองกำกับการตำรวจภูธร 2 จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 18 คน
- (4) กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและประชาชน (กก.สช.) สังกัดกองกำกับการตำรวจภูธร 3 จังหวัดลำปาง จำนวน 18 คน
- (5) กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและประชาชน (กก.สช.) สังกัดกองกำกับการตำรวจภูธร 4 จังหวัดสงขลา จำนวน 12 คน รวมกลุ่มประชากรตำรวจที่ศึกษาทั้ง 5 หน่วยงาน จำนวน 76 คน โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.1 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ข้าราชการตำรวจมากกว่า 3 ใน 4 (58 คนหรือ 76.3%) ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กอยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี จะสังเกตได้ว่าจำนวนข้าราชการตำรวจจะน้อยลงๆ ตามระยะเวลาการทำงานที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากรวมการโยกย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่ง

ความวาระจึงทำให้ข้าราชการตำรวจแต่ละนายจะปฏิบัติงานด้านใดด้านหนึ่งได้ไม่นาน ดังนั้นจึงทำให้ช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี มีจำนวนมากกว่าช่วงเวลานั้น

1.2 อายุ ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ (50 คนหรือ 65.8%) มีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป มีเพียง 3 คนเท่านั้นที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี จะสังเกตได้ว่ายิ่งช่วงอายุมากขึ้นเท่าใด จำนวนข้าราชการตำรวจจะมีจำนวนมากขึ้น และจำนวนจะลดลงตามความน้อยของอายุ ซึ่งมีสัดส่วนผกผันกับระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านเด็กและเยาวชน

1.3 ศาสนา ข้าราชการตำรวจเกือบทั้งหมด (75 คน หรือ 98.7%) นับถือศาสนาพุทธ มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่นับถือศาสนาคริสต์

1.4 สถานภาพการสมรส ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ (62 คนหรือ 81.6%) แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกัน มีจำนวนเพียง 8 คน (10.5%) เท่านั้นที่เป็นโสด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านนี้ส่วนใหญ่อายุมากแล้ว

1.5 การศึกษาสูงสุด ข้าราชการตำรวจจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (40 คน หรือ 53.3%) จบการศึกษต่ำกว่าระดับปริญญาตรี รองลงมา มีจำนวนมากกว่า 1 ใน 4 (28 คน หรือ 37.3%) ที่จบปริญญาตรี และจบปริญญาโทมีเพียง 5 คน (6.7%)

1.6 เงินเดือน ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ (46 คนหรือ 60.6%) มีเงินเดือนตั้งแต่ 5,001 ถึง 9,000 บาท รองลงมาหรือประมาณ 1 ใน 5 (16 คนหรือ 21.1%) มีเงินเดือนตั้งแต่ 3,001 - 5,000 บาท

1.7 ภูมิลำเนา จำนวนมากกว่า 1 ใน 3 (28 คนหรือ 36.8%) ของข้าราชการตำรวจมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง รองลงมาได้แก่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (18 คนหรือ 23.7%) และ 1 ใน 5 (16 คนหรือ 21.1%) มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ข้าราชการตำรวจจากทุกหน่วยส่วนใหญ่ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเป็นระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี อยู่ในวัยกลางคนคือมีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกัน จบการศึกษต่ำกว่าระดับปริญญาตรีได้รับเงินเดือนตั้งแต่ 5,001 ถึง 9,000 บาท และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง

โปรดดูรายละเอียดของข้อมูลในตารางที่ 24 ประกอบ

ตารางที่ 24 ร้อยละของข้าราชการตำรวจจำแนกตามลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจสังคมและ
หน่วยงานที่ปฏิบัติ

ลักษณะภูมิหลัง	กก. สด.	กก. สช.	กก. สช.	กก. สช.	กก. สช.	รวม
	ป.ช.บ.	บ.ช.ภ 1	บ.ช.ภ 2	บ.ช.ภ 3	บ.ช.ภ 4	
<u>ระยะเวลาการปฏิบัติงาน</u>						
0 - 5 ปี	19.0(11)	19.0(11)	24.1(14)	20.7(12)	17.2(10)	76.3(58)
6 - 10 ปี	10.0(1)	20.0(2)	20.0(2)	30.0(3)	20.0(2)	13.2(10)
11 - 15 ปี	-	33.3(2)	33.3(2)	33.3(2)	-	7.9(6)
15 ปีขึ้นไป	-	50.0(1)	-	50.0(1)	-	2.6(2)
<u>อายุ</u>						
20 - 30 ปี	33.3(1)	-	33.3(1)	33.3(1)	-	7.9(3)
31 - 40 ปี	20.0(4)	20.0(4)	15.0(3)	25.0(5)	20.0(4)	26.3(20)
41 - 50 ปี	16.0(4)	12.0(3)	36.0(9)	16.0(4)	20.0(5)	32.9(25)
50 ปีขึ้นไป	12.0(3)	32.0(8)	16.0(4)	28.0(7)	12.0(3)	32.9(25)
<u>ศาสนา</u>						
พุทธ	16.0(12)	21.3(16)	24.0(18)	22.7(17)	16.0(12)	98.7(75)
คริสต์	-	-	-	100.0(1)	-	1.3(1)
<u>สถานภาพการสมรส</u>						
โสด	25.0(2)	-	12.5(1)	50.0(4)	12.5(1)	10.5(8)
แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน	14.5(9)	19.4(12)	25.8(16)	22.6(14)	17.7(11)	81.6(62)
แยกกันอยู่	33.3(1)	33.3(1)	33.3(1)	-	-	3.9(3)
หม้าย	-	100.0(1)	-	-	-	1.3(1)
หย่าร้าง	-	100.0(2)	-	-	-	2.6(2)

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลัง	กก. สด.	กก. สช.	กก. สช.	กก. สช.	กก. สท.	รวม
	ป.ช.บ.	บ.ช.ภ 1	บ.ช.ภ 2	บ.ช.ภ 3	บ.ช.ภ 4	
<u>การศึกษาสูงสุด</u>						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12.5 (5)	27.5 (11)	30.0 (12)	15.0 (6)	15.0 (6)	53.3 (40)
ปริญญาตรี	14.3 (4)	14.3 (4)	17.9 (5)	35.7 (10)	17.9 (5)	37.3 (28)
ปริญญาโท	20.0 (1)	20.0 (1)	-	40.0 (2)	20.0 (1)	6.7 (5)
อื่นๆ	50.0 (1)	-	50.0 (1)	-	-	2.7 (2)
<u>เงินเดือน</u>						
3,001-5,000 บาท	6.3 (1)	25.0 (4)	18.8 (3)	25.0 (4)	25.0 (4)	21.1 (16)
5,001-7,000 บาท	26.1 (6)	13.0 (3)	39.1 (9)	8.7 (2)	13.0 (3)	30.3 (23)
7,001-9,000 บาท	21.7 (5)	21.7 (5)	21.7 (5)	21.7 (5)	13.0 (3)	30.3 (23)
9,001 บาทขึ้นไป	-	28.6 (4)	7.1 (1)	50.0 (7)	14.3 (2)	18.4 (14)
<u>ภูมิลำเนา</u>						
กรุงเทพฯ	18.8 (3)	43.8 (7)	-	18.8 (3)	18.8 (3)	21.1 (16)
ภาคกลาง	25.0 (7)	21.4 (6)	14.3 (4)	32.1 (9)	7.1 (2)	36.8 (28)
ภาคเหนือ	-	14.3 (1)	14.3 (1)	71.4 (5)	-	9.2 (7)
ภาคใต้	-	-	14.3 (1)	-	85.7 (6)	9.2 (7)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	11.1 (2)	11.1 (2)	66.7 (12)	5.6 (1)	5.6 (1)	23.7 (18)
รวม	15.8 (12)	21.1 (16)	23.7 (18)	23.7 (18)	15.8 (12)	100.0 (76)

2. ความเข้าใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ

- (1) ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และ
- (2) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ผู้วิจัยได้วัดความเข้าใจของข้าราชการตำรวจใน 2 ประเด็น ดังต่อไปนี้

2.1.1 นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้การคุ้มครองเด็กประเภทใดบ้าง

ผลปรากฏว่าจำนวนคำตอบเกือบครึ่ง (39 คำตอบหรือ 44.8%)

ตอบว่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้การคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ร่องลงมาซึ่งมีจำนวนไม่ต่างกันนัก (35 คำตอบหรือ 40.2%) ตอบว่าคุ้มครองเด็กทั่วไปทุกประเภท ที่ตอบว่าคุ้มครองเด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคตา เพียงเล็กน้อย (12 คำตอบหรือ 13.8%) และตอบว่าคุ้มครองเด็กถูกทารุณมีเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น นอกนั้นไม่ได้รับการเลือก ดังข้อมูลในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ประเภทเด็กที่ได้รับการคุ้มครองตามนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ประเภทเด็กที่ได้รับการคุ้มครอง	จำนวนคำตอบ	ร้อยละของจำนวนคำตอบ
เด็กทั่วไป ทุกประเภท	35	40.2
เด็กถูกทารุณ	1	1.2
เด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคตา	12	13.8
เด็กที่มีปัญหาความประพฤติ	39	44.8
เด็กถูกใช้แรงงาน	-	-
เด็กถูกกักขัง	-	-
รวม	87	100.0

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จะสังเกตได้ว่า ข้าราชการตำรวจมีความเข้าใจนโยบายในประเด็นดังกล่าวไม่เหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่เข้าใจว่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้การคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือประพฤติตนไม่สมควร และในขณะที่เดียวกับข้าราชการตำรวจอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีจำนวนไม่ต่างกันมากนัก มีความเข้าใจว่าให้นโยบายฉบับนี้ให้การคุ้มครองเด็กทั่วๆ ไปทุกประเภท แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของนโยบายในประเด็นนี้ขาดความชัดเจน จึงทำให้ข้าราชการตำรวจมีความเข้าใจไปคนละอย่าง

2.1.2 เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร ในกฎกระทรวงที่ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 นั้น เหมือนกัน หรือแตกต่างกัน ผลปรากฏว่าข้าราชการตำรวจจำนวนมากกว่าครึ่ง (49 คนหรือ 64.5%) ตอบว่าไม่เหมือนกัน (ซึ่งตรงกันข้ามกับพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์) ที่ตอบว่าเหมือนกันมีจำนวนไม่มากนัก (21 คนหรือ 27.6%) และตอบว่าไม่แน่ใจมี 6 คน ดังข้อมูลในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรมีความหมายเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

เด็กที่มีปัญหาความประพฤติ และเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนกัน	21	27.6
ไม่แน่ใจ	6	7.9
ไม่เหมือนกัน	49	64.5
รวม	76	100.0

จะสังเกตได้ว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเด็กทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมีความหมายไม่เหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของนโยบายในประเด็นนี้ขาดความชัดเจน

2.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ข้าราชการตำรวจ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระซึ่งแยกเป็นประเด็นดังนี้

2.2.1 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของรัฐบาล ข้าราชการตำรวจประมาณเกือบครึ่งหนึ่ง (36 คนหรือ 47.4%) มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนพอสมควร รองลงมามากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย (29 คนหรือ 38.1%) มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนน้อย ส่วนที่มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนมากมีเพียงส่วนน้อย (11 คนหรือ 19.5%) เท่านั้น ดังข้อมูลในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กจากรัฐบาล

รัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุนน้อย	29	38.1
สนับสนุนพอสมควร	36	47.4
สนับสนุนมาก	11	14.5
รวม	76	100.0

2.2.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของประชาชนและสื่อมวลชน

ข้าราชการตำรวจประมาณมากกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อย (39 คนหรือ 51.3%) มีความเห็นว่าประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กน้อย รองลงมาประมาณ 1 ใน 3 (27 คนหรือ 35.5%) มีความเห็นว่าประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนพอสมควร ส่วนที่มีความเห็นว่าได้รับการสนับสนุนมากมีเพียงส่วนน้อย (10 คนหรือ 13.2%) ดังข้อมูลในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กจากประชาชนและสื่อมวลชน

ประชาชนและสื่อมวลชน	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุนมาก	10	13.2
สนับสนุนพอสมควร	27	35.5
สนับสนุนน้อย	39	51.3
รวม	76	100.0

2.2.3 ความเห็นเกี่ยวกับกลุ่มเด็กที่ึ่งได้รับการคุ้มครองจากนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กในสภาพสังคมปัจจุบัน

ข้าราชการตำรวจส่วนมาก (51 คน หรือ 67.1%) มีความเห็นว่านโยบายฉบับนี้ยังไม่ครอบคลุมเด็กที่ึ่งได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ นอกนั้น (25 คนหรือ 32.9%) มีความเห็นว่านโยบายฉบับนี้ครอบคลุมแล้ว ดังข้อมูลในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 ความเห็นเกี่ยวกับเด็กที่ึ่งได้รับการคุ้มครองจากนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กในสภาพสังคมปัจจุบัน

นโยบาย	จำนวน	ร้อยละ
ครอบคลุมแล้ว	25	32.9
ยังไม่ครอบคลุม	51	67.1
รวม	76	100.0

ข้าราชการตำรวจกลุ่มที่มีความเห็นว่านโยบายฉบับนี้ยังไม่ครอบคลุม เด็กที่พิการได้รับการคุ้มครองประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ โดยจัดลำดับจากมากไปหาน้อย ดังข้อมูลในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ประเภทเด็กที่พิการได้รับการคุ้มครองแต่นโยบายยังไม่ครอบคลุม

ประเภทเด็ก	จำนวนคำตอบ	ร้อยละ
1. เด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคตา	12	27.3
2. เด็กทั่วๆ ไปทุกประเภท	11	25.0
3. เด็กถูกใช้แรงงาน	6	13.6
4. เด็กถูกทารุณ	5	11.4
5. โสเภณี เด็กทั้งถูกสลอลวงและสมัครใจ	5	11.4
6. เด็กถูกข่มขืน	4	9.1
7. เด็กพิการ	1	2.3
รวม	44	100.0

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจัดลำดับความเห็นของข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับประเภทเด็กที่พิการได้รับการคุ้มครองจากนโยบายฉบับนี้สำหรับสภาพสังคมในปัจจุบัน จะสังเกตได้ว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคตา เด็กยากจน เด็กขอทาน ตลอดจนเด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยก เป็นเด็กที่พิการได้รับการคุ้มครองมากที่สุด (12 คำตอบหรือ 27.3%) รองลงมาได้แก่กลุ่มเด็กทั่วๆ ไปทุกประเภท (11 คำตอบหรือ 25.0%) จะสังเกตได้ว่ากลุ่มข้าราชการตำรวจและกลุ่มข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ได้จัดลำดับความสำคัญกันด้วยแรกๆ ให้กลุ่มเด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคตา เหมือนกัน

3. ทัศนคติต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ในการศึกษาทัศนคติของข้าราชการตำรวจต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือทัศนคติต่อระบบราชการขององค์การหรือหน่วยงานนั้นเอง ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็นด้วยกันคือ

- (1) ทัศนคติต่อขั้นตอนของระบบราชการในหน่วยงานที่ปฏิบัติ
- (2) ทัศนคติต่อกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานที่ปฏิบัติ
- (3) ทัศนคติต่อทรัพยากรในหน่วยงาน

3.1 ทัศนคติต่อขั้นตอนของระบบราชการในหน่วยงานที่ปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ (50 คนหรือ 65.8%) มีทัศนคติต่อขั้นตอนของระบบราชการในหน่วยงานที่ปฏิบัติไปในทางไม่แน่ใจ กล่าวคือ กังเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย รองลงมามีทัศนคติไม่เห็นด้วย (17 คนหรือ 22.4%) ส่วนที่เห็นด้วยมีจำนวนเล็กน้อย (9 คนหรือ 11.8%) แสดงให้เห็นว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่แน่ใจไปทางไม่เห็นด้วยต่อขั้นตอนของระบบราชการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหน่วยงานของข้าราชการตำรวจมีขั้นตอนมาก ซึ่งตรงข้ามกับข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ ส่วนใหญ่จะมีทัศนคติไม่แน่ใจไปทางเห็นด้วยต่อขั้นตอนของระบบราชการในหน่วยงาน

3.2 ทัศนคติต่อกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานที่ปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ (62 คนหรือ 81.6%) มีทัศนคติต่อกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานที่ปฏิบัติไปในทางไม่เห็นด้วย มีจำนวนไม่มากนัก (9 คนหรือ 11.8%) มีทัศนคติไปในทางเห็นด้วย และมีจำนวนเพียงเล็กน้อย (5 คนหรือ 6.6%) ที่ไม่แน่ใจคือ กังเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกฎระเบียบข้อบังคับของข้าราชการตำรวจอาจเข้มงวด ซึ่งทัศนคติดังกล่าวมีความแตกต่างกับพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ กล่าวคือ พนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีทัศนคติไปในทางไม่แน่ใจ

3.3 ทัศนคติต่อทรัพยากรในหน่วยงาน

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจจำนวนเกือบครึ่ง (33 คนหรือ 45.2%) มีทัศนคติต่อทรัพยากรของหน่วยงานไปในทางไม่แน่ใจ รองลงมามีทัศนคติไปทางไม่เห็นด้วย (26 คนหรือ 35.6%) และมีจำนวนไม่มากนักที่มีทัศนคติไปในทางเห็นด้วย (14 คนหรือ 19.2%) เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วส่วนใหญ่มีแนวโน้มไปทางไม่เห็นด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หน่วยงานมี

ทรัพยากรไม่เพียงพอ เช่น วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนงบประมาณ และการเบิกจ่ายที่ขาดความคล่องตัว ส่วนทรัพยากรด้านกำลังคนรวมทั้งคุณภาพของกำลังคนมีทัศนคติเป็นไปทางค่อนข้างเห็นด้วย แสดงว่ายังไม่ขาดแคลน จะสังเกตได้ว่าในประเด็นนี้ทั้งข้าราชการ ตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์มีทัศนคติตรงกัน กล่าวคือ ทรัพยากรในหน่วยงานไม่เพียงพอ

3.4 ทัศนคติต่อการประสานงาน

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจจำนวนเกือบครึ่ง (35 คนหรือ 46.7%) มีทัศนคติต่อการประสานงานทั้งภายในและระหว่างหน่วยงานไปทางไม่แน่ใจ รองลงมา มีทัศนคติไปทางไม่เห็นด้วย (30 คนหรือ 40.0%) มีเพียงจำนวนน้อยที่เห็นด้วย (10 คนหรือ 13.3%) แสดงให้เห็นว่าการประสานงานอาจยังไม่ประสานสอดคล้องดีพอ ทั้งในประเด็นดังกล่าว ทั้งข้าราชการตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์มีทัศนคติตรงกัน

โปรดดูรายละเอียดของข้อมูลทั้งหมดในตารางที่ 31 ประกอบ

ตารางที่ 31 ร้อยละของทัศนคติต่อระบบราชการของหน่วยงานที่ปฏิบัติจำแนกตามขั้นตอน กฏระเบียบข้อบังคับ ทรัพยากร และการประสานงาน

ทัศนคติ	ขั้นตอน	กฏระเบียบข้อบังคับ	ทรัพยากร	การประสานงาน
ไม่เห็นด้วย	22.4 (17)	81.6 (62)	35.6 (26)	40.0 (30)
ไม่แน่ใจ	65.8 (50)	6.6 (5)	45.2 (33)	46.7 (35)
เห็นด้วย	11.8 (9)	11.8 (9)	19.2 (14)	13.3 (10)
ไม่ตอบ	-	-	- (3)	- (1)

เมื่อพิจารณาโดยรวม จะสังเกตได้ว่าข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับระบบราชการในประเด็นต่างๆ เช่น ขั้นตอนของระบบราชการ กฏระเบียบ ข้อบังคับ ทรัพยากรและการประสานงาน ไปในแง่ไปทางไม่เห็นด้วย มีเพียงส่วนน้อยที่เห็นด้วย

ซึ่งต่างกับข้าราชการกรมประชาสงเคราะห์ซึ่งส่วนใหญ่จะมีทัศนคติไปในทางไม่แน่ใจคือ กังเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ดังข้อมูลในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ภาพรวมทัศนคติของข้าราชการตำรวจต่อระบบราชการของหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วย	30	41.1
ไม่แน่ใจ	30	41.1
เห็นด้วย	13	17.8
ไม่ตอบ	3	-
รวม	76	100.0

4. ทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ในการศึกษาทัศนคติของข้าราชการตำรวจต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ปฏิบัติ ผู้วิจัยได้จำแนกประเด็นในการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้คือ

- (1) ทัศนคติต่อความสามารถในการระดมทรัพยากร
- (2) ทัศนคติต่อวิธีการบริหารงาน
- (3) ทัศนคติต่อความสามารถในการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น

4.1 ทัศนคติต่อความสามารถในการระดมทรัพยากร

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจจำนวนเกือบครึ่ง (34 คนหรือ 45.3%) มีทัศนคติต่อความสามารถในการระดมทรัพยากรของผู้บริหารของหน่วยงานไปในทางไม่เห็นด้วย รองลงมาหรือประมาณมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย (27 คนหรือ 36.0%) ไม่แน่ใจคือ กังเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มีจำนวนไม่มากนัก (14 คนหรือ 18.7%) ที่เห็นด้วย เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของข้าราชการตำรวจในประเด็นนี้กับพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์มีลักษณะ

ตรงกันข้าม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานสังคมสงเคราะห์มักจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับงานการกุศล ดังนั้นจึงมีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินจำนวนมาก ประกอบกับหน่วยงานส่วนใหญ่ประสบปัญหาทรัพยากรไม่เพียงพอ ดังนั้นผู้บริหารหน่วยงานส่วนใหญ่จึงมักจะทำการระดมทรัพยากรในชุมชนนำมาใช้ในหน่วยงาน ลักษณะงานในส่วนนี้จึงมีความแตกต่างกับหน่วยงานของตำรวจ

4.2 ทักษะต่อวิธีการบริหารงาน

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ (47 คนหรือ 61.8%) มีทัศนคติต่อวิธีการบริหารงานของผู้บริหารหน่วยงานไปในทางไม่แน่ใจ รองลงมาจำนวน 1 ใน 4 (19 คนหรือ 25.0%) ไม่เห็นด้วย มีเพียงส่วนน้อย (10 คนหรือ 13.2%) ที่เห็นด้วย แสดงให้เห็นว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่ไปทางไม่เห็นด้วยต่อวิถีปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารหน่วยงานอาจใช้วิธีการบริหารแบบรวมอำนาจหรือเผด็จการ ไม่นิยมการแบ่งงาน ชอบทำทุกอย่างด้วยตนเอง แทนที่จะเอาเวลาไปวางแผน ริเริ่มงานใหม่ และประสานงาน ตลอดจนแก้ปัญหาการทำงาน หรือผู้บริหารไม่สนับสนุนให้มีการทำงานเป็นทีม เพื่อประสิทธิภาพของงานและการมีส่วนร่วมของพนักงานเจ้าหน้าที่ อันมีผลต่อการเสริมสร้างความสามัคคีและความภักดีต่อองค์กร เป็นต้น ทัศนคติในประเด็นดังกล่าวคล้ายกับพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ อาจเป็นเพราะผู้บริหารหน่วยงานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการบริหารงาน

4.3 ทักษะต่อความสามารถในการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (45 คนหรือ 59.2%) มีทัศนคติต่อความสามารถในการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่นในระดับไม่แน่ใจ และมีแนวโน้มไปทางเห็นด้วย (26 คนหรือ 34.2%) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่ก้าวสู่ตำแหน่งผู้บริหารคุณสมบัติประการหนึ่งที่จะได้รับการพิจารณา ก็คือ การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ร่วมงานทุกระดับ ซึ่งในประเด็นนี้ทั้งข้าราชการตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์มีทัศนคติตรงกัน

โปรดดูรายละเอียดของข้อมูลในตารางที่ 33 ประกอบ

ตารางที่ 33 ร้อยละของทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ปฏิบัติ จำแนกตามการระดมทรัพยากร
วิธีการบริหารงาน และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

ทัศนคติ	การระดมทรัพยากร	วิธีการบริหารงาน	มนุษยสัมพันธ์ที่ดี
ไม่เห็นด้วย	45.3 (34)	25.0 (19)	6.6 (5)
ไม่แน่ใจ	36.0 (27)	61.8 (47)	59.2 (45)
เห็นด้วย	18.7 (14)	13.2 (10)	34.2 (26)
ไม่ตอบ	- (1)	-	-

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทำรายการสำรวจจำนวนครึ่งหนึ่ง (38 คนหรือ 50.7%) มีทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานไปทางไม่แน่ใจคือ ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย และค่อนข้างโน้มมาทางเห็นด้วย ซึ่งเหมือนกับพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ ดังภาพรวมในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 ภาพรวมของทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วย	16	21.3
ไม่แน่ใจ	38	50.7
เห็นด้วย	21	28.0
ไม่ตอบ	1	-
รวม	76	100.0

5. ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อย (41 คน หรือ 56.9%) มีทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติไปทางไม่แน่ใจคือ กึ่งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย รวบรวมมา จำนวนมากกว่า 1 ใน 5 (16 คนหรือ 22.2%) มีทัศนคติเห็นด้วย และอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีจำนวน ใกล้เคียงกันประมาณ 1 ใน 5 (15 คนหรือ 20.8%) มีทัศนคติไม่เห็นด้วย แสดงให้เห็นว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติไปทางไม่แน่ใจ ดังข้อมูลในตารางที่ 35

ตารางที่ 35 ภาพรวมทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วย	15	20.8
ไม่แน่ใจ	41	56.9
เห็นด้วย	16	22.2
ไม่ตอบ	4	-
รวม	76	100.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของข้าราชการตำรวจ สรุปสาระสำคัญในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจ สังคม ของข้าราชการตำรวจ ข้าราชการตำรวจ ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเป็นระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี อยู่ในวัยกลางคนคือ มีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกัน จบ การศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรี ได้รับเงินเดือนในท้อง 5,001 ถึง 9,000 บาท มากที่สุด และมี ภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง เป็นส่วนใหญ่

2. ความเข้าใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ข้าราชการ ตำรวจส่วนมากมีความเข้าใจเนื้อหาของนโยบายในประเด็นต่างๆ แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า นโยบายชัดเจนไม่เพียงพอ จึงทำให้ข้าราชการตำรวจมีความเข้าใจไม่ตรงกัน นอกจากนี้ข้าราชการ

ตำรวจส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายจับตังก้าวพอสมควร แต่ประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนน้อย และมีความเห็นต่อไปว่า นโยบายจับตังก้าวไม่ครอบคลุมเด็กที่เพิ่งได้รับการคุ้มครองสำหรับสภาพสังคมในปัจจุบัน เมื่อจัดลำดับเด็กที่เพิ่งได้รับการคุ้มครอง อันดับแรกคือ เด็กถูกทอดทิ้งทั้งภาพร่า อนาคต รongลงมาได้แก่ เด็กทั่วๆ ไปทุกประเภท

3. ทัศนคติต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติ ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับระบบราชการในประเด็นต่างๆ เช่น ขั้นตอนของระบบราชการ กฎระเบียบข้อบังคับ ทรัพยากร และการประสานงาน โน้มเอียงไปทางไม่เห็นด้วย

4. ทัศนคติต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ข้าราชการตำรวจส่วนมากมีทัศนคติค่อนข้างไปในทางไม่เห็นด้วยต่อผู้บริหารหน่วยงาน ในเรื่องความสามารถในการระดมทรัพยากรและวิธีการบริหารงาน แต่มีทัศนคติต่อความสามารถในการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้ถิ่นไปทางไม่แน่ใจคือ กึ่งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มีแนวโน้มไปทางค่อนข้างเห็นด้วย เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่ปฏิบัติไปในทางไม่แน่ใจ

5. ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติไปในทางไม่แน่ใจคือ กึ่งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 3 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชนผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการวิเคราะห์ดังนี้

- (1) ลักษณะภูมิหลังทางสังคมของผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชน
- (2) ความเข้าใจและข้อคิดเห็น เกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็ก

1. ลักษณะภูมิหลังทางสังคมของผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชน

เป็นการแสดงถึงลักษณะภูมิหลังทางด้านสังคมของผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชน เฉพาะบางประเด็นที่เกี่ยวข้องและน่าสนใจเท่านั้น ผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชนประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่สนใจและปฏิบัติงานด้าน เด็กและ เยาวชนทั้งภาครัฐและ เอกชน เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ รวมทั้งกรรมการในคณะกรรมการด้านสตรีและ เยาวชน รวมทั้งสิ้นจำนวน 37 คน ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.1 เพศ ผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชนประกอบด้วยเพศชายและเพศหญิง เป็นเพศชายจำนวนมากกว่าครึ่ง (20 คนหรือ 54.1%) นอกนั้นเป็นเพศหญิง (17 คนหรือ 45.9%)

1.2 อายุ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนเกือบครึ่งหนึ่ง (16 คนหรือ 43.2%) มีอายุอยู่ระหว่าง 46-55 ปี รองลงมาอีก 2 กลุ่มซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือมีอายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี (10 คนหรือ 27.0%) และมีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป (9 คนหรือ 24.3%)

1.3 ศาสนา ผู้เชี่ยวชาญ เกือบทั้งหมด (36 คนหรือ 97.3%) นับถือศาสนาพุทธ มีเพียงคนเดียวเท่านั้นนับถือศาสนาคริสต์

1.4 การศึกษา เกือบครึ่งหนึ่งของผู้เชี่ยวชาญ (16 คนหรือ 43.2%) สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท รองลงมาจบปริญญาตรี (10 คนหรือ 27.0%) มีเพียงส่วนน้อยที่จบปริญญาเอก (6 คนหรือ 16.2%) และต่ำกว่าปริญญาตรี (5 คนหรือ 13.5%)

1.5 อาชีพ ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่ (25 คนหรือ 67.6%) ประกอบอาชีพรับราชการ นอกนั้นประกอบอาชีพทั่วไป ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก เช่น ค้าขาย ลูกจ้าง มีนักการเมืองเพียง 2 คน ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการสตรีและเยาวชน สำหรับอื่นๆ ได้แก่ อาสาสมัคร ข้าราชการเกษียณอายุ ฯลฯ เป็นต้น

1.6 ภูมิลำเนาเดิม ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ (24 คนหรือ 64.9%) มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร รองลงมาได้แก่ภาคกลาง ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก (8 คนหรือ 21.6%) ส่วนภาคอื่นๆ มีจำนวนเพียงเล็กน้อย โปรดดูรายละเอียดของข้อมูลในตารางที่ 36 ประกอบ

ตารางที่ 36 ลักษณะภูมิหลังทางสังคมของผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน

ลักษณะภูมิหลังทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	20	54.1
หญิง	17	45.9
<u>อายุ (ปี)</u>		
30 - 35	2	5.4
36 - 45	10	27.0
46 - 55	16	43.2
55 ปีขึ้นไป	9	24.3
<u>ศาสนา</u>		
พุทธ	36	97.3
คริสต์	1	2.7
<u>การศึกษา</u>		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	13.5
ปริญญาตรี	10	27.0
ปริญญาโท	16	43.2
ปริญญาเอก	6	16.2

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลังทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ	25	67.6
นักการเมือง	2	5.4
ลูกจ้าง	2	5.4
ค้าขาย	1	2.7
อื่นๆ	7	18.9
ภูมิลำเนาเดิม		
กรุงเทพฯ	24	64.9
ภาคกลาง	8	21.6
เหนือ	1	2.7
ใต้	3	8.1
อีสาน	1	2.7

เมื่อพิจารณาโดยรวม จะสังเกตได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 46-55 ปี นับถือศาสนาพุทธ การศึกษาสูงสุดจบปริญญาโท ประกอบอาชีพ รับราชการ และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร

2. ความเข้าใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ในประเด็นนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ

- (1) ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
- (2) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ผู้วิจัยได้วัดความเข้าใจของผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชนใน 2 ประเด็น ดังต่อไปนี้คือ

2.1.1 นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ำให้การคุ้มครองเด็กประเภทใดบ้าง

ผลปรากฏว่าประมาณ 1 ใน 3 ของจำนวนคำตอบ (29 คำตอบ หรือ 34.1%) ตอบว่านโยบายดังกล่าวให้การคุ้มครองเด็กที่มีปัญหา ความประพฤติกเล่และประพฤติตนไม่สมควร ร้องลงมา (21 คำตอบหรือ 24.7%) ตอบว่าให้ความคุ้มครองเด็กทุกทอด้ทั้ง ก้ำพรำ อนาคตา มีเพียงเล็กน้อยที่เลือกข้ออื่น ๆ ในจำนวนไม่แตกต่างกันัก ดังข้อมูลในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 ประเภทเด็กที่ได้รับการคุ้มครองตามนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ประเภทเด็กที่ได้รับการคุ้มครอง	จำนวน	ร้อยละ
เด็กทั่วๆ ไปทุกประเภท	10	11.8
เด็กถูกทารุณ	9	10.6
เด็กถูกทอดทิ้ง ก้ำพรำ อนาคตา	21	24.7
เด็กที่มีปัญหาความประพฤติฯ	29	34.1
เด็กถูกใช้แรงงาน	10	11.8
เด็กถูกข่มขืน	6	7.0
รวม	85	100.0

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จะสังเกตได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีความเข้าใจนโยบายในประเด็นดังกล่าวไม่เหมือนกัน เช่นเดียวกับกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์และกลุ่มข้าราชการตำรวจ แต่ส่วนใหญ่เข้าใจว่านโยบายฉบับนี้ให้การคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือเด็กที่

ประพฤติดัวไม่สมควร แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของนโยบายในประเด็นนี้ขาดความชัดเจน จึงทำให้ผู้เชี่ยวชาญ มีความเข้าใจแตกต่างกัน

2.1.2 เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและ เด็กที่ประพฤติดัวไม่สมควรในกฎกระทรวงที่ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 นั้น เหมือนกันหรือแตกต่างกัน ผลปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่ (20 คนหรือ 62.5%) มีความเข้าใจว่าแตกต่างกัน รองลงมาซึ่งมีจำนวน 1 ใน 4 (8 คนหรือ 25.0%) มีความเข้าใจว่าเหมือนกัน มีเพียงส่วนน้อย (4 คนหรือ 12.5%) ที่ตอบว่าไม่แน่ใจ ดังข้อมูลในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและ เด็กที่ประพฤติดัวไม่สมควรมีความหมายเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและ เด็กที่ประพฤติดัวไม่สมควร	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนกัน	8	25.0
ไม่แน่ใจ	4	12.5
แตกต่างกัน	20	62.5
ไม่ตอบ	5	-
รวม	37	100.0

จะสังเกตได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญ มีความเข้าใจแตกต่างกันอีกในประเด็นนี้ แต่ส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าเด็กทั้งสองกลุ่มดังกล่าวแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของนโยบายในประเด็นนี้ขาดความชัดเจน จึงทำให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมีความเข้าใจแตกต่างกัน เช่นเดียวกับกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ และกลุ่มข้าราชการตำรวจ

2.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีอิสระ ซึ่งแยกกันเป็นประเด็นดังนี้

2.2.1 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กจากรัฐบาล

ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่ (23 คนหรือ 62.2%) มีความเห็นว่า รัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายฉบับดังกล่าวน้อย รองลงมาซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก (9 คนหรือ 24.3%) มีความเห็นว่ารัฐบาลสนับสนุนปานกลาง มีเพียงส่วนน้อย (5 คนหรือ 13.5%) ที่มีความเห็นว่รัฐบาลสนับสนุนมาก ดังข้อมูลในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กจากรัฐบาล

รัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุนน้อย	23	62.2
สนับสนุนพอสมควร	9	24.3
สนับสนุนมาก	5	13.5
รวม	37	100.0

สำหรับ เหตุผลว่าทำไมรัฐบาลจึงให้การสนับสนุนน้อย สนับสนุนพอสมควร และสนับสนุนมาก ทั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ และกลุ่มข้าราชการตำรวจต่างให้เหตุผลในตนเองเกี่ยวกับ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

สนับสนุนน้อย กลุ่มที่มีความเห็นว่รัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กน้อย ให้เหตุผลดังนี้

1. รัฐบาลให้ความสำคัญปัญหาเด็กน้อยกว่าปัญหาอื่นๆ ทำให้ขาดความสนใจในปัญหาเด็กอย่างจริงจัง นอกจากเวลามีข่าวครึกโครมเกี่ยวกับเรื่องเด็ก จึงจะสนใจเป็นครั้งคราว
2. รัฐบาลไม่สนับสนุนด้านงบประมาณและกำลังคนให้เพียงพอกับปริมาณงาน
3. หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมีน้อย และหย่อนประสิทธิภาพ ขาดการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกับ ทำให้การทำงานมีลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดการประสานงานที่ดี
4. การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ทําอยู่เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ไม่เน้นในเชิงป้องกัน มักปฏิบัติงานในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก ไม่เน้นการวางแผนระยะยาวที่จะรองรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
5. นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไม่เด่นชัด มาตรการในนโยบายสำหรับ มองเด็กเสมือนนักโทษ โดยมุ่งเน้นที่จะลงโทษและกักขัง

สนับสนุนพอสมควร กลุ่มที่มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กพอสมควร ำให้เหตุผลดังนี้

  1. รัฐบาลจัดตั้งองค์การและหน่วยงานดูแลรับผิดชอบด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กแต่ยังไม่ครอบคลุมเด็กทุกประเภท และยังไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่ เพราะทรัพยากรไม่เพียงพอ
  2. การที่จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับผู้บริหารขององค์การ เพราะรัฐบาลจะสนใจเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น
  3. แม้ว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านสตรีและเยาวชน แต่ปรากฏว่ายังไม่มีการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง เพราะตั้งขึ้นมาเพื่อให้ประชาชนเห็นว่ามีความสนใจเรื่องเด็ก
  4. เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้ความสนใจพอสมควร
  5. รัฐบาลมีปัญหาอื่นๆ อีกมากที่จะต้องสนใจและแก้ไข ทำให้ขาดความสนใจปัญหาเด็กและเยาวชนเท่าที่ควร

สนับสนุนมาก กลุ่มที่มีความเห็นว่าการสับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมาก ๑ ให้เหตุผลดังนี้

1. เด็กเป็นทรัพยากรที่สำคัญและเป็นอนาคตของชาติ ดังนั้นเด็กควรจะได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ เพื่อจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี
2. รัฐบาลได้จัดให้มีกรรมาธิการดำเนินงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ เช่น มีการจัดตั้งสถานสงเคราะห์ สถานแรกรับ และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
3. มีการกำหนดนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

2.2.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของประชาชนและสื่อมวลชน

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ กลุ่มหนึ่งมีความเห็นว่าการสนับสนุนพอสมควร ซึ่งเป็นความเห็นส่วนใหญ่มาก (17 คนหรือ 46.0%) ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งมีความเห็นว่าสนับสนุนน้อย (16 คนหรือ 43.2%) มีเพียง 4 คน (10%) เท่านั้นที่มีความเห็นว่าการสนับสนุนมาก ดังข้อมูลในตารางที่ 40

ตารางที่ 40 การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กจากประชาชนและสื่อมวลชน

ประชาชนและสื่อมวลชน	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุนน้อย	16	43.2
สนับสนุนพอสมควร	17	46.0
สนับสนุนมาก	4	10.8
รวม	37	100.0

สำหรับเหตุผลว่าทำไมประชาชนและสื่อมวลชน จึงให้การสนับสนุนน้อย สนับสนุนพอสมควร และสนับสนุนมาก ทั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ และกลุ่มข้าราชการตำรวจต่างให้เหตุผลในทำนองเดียวกัน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

สนับสนุนน้อย กลุ่มที่มีความเห็นว่าประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กน้อย ให้เหตุผลดังนี้

1. สื่อมวลชนไม่สนใจและให้ความสำคัญในปัญหา เด็กและ เยาวชนน้อยกว่าปัญหาอื่น นอกจากจะเป็นข่าวเด่นจริงๆ
2. สื่อมวลชนไม่ได้ทำหน้าที่ เป็นสื่อกลางที่ดำเนินการดูแลสอดส่อง ความประพฤติ เด็กและกระจายข่าวอับอายมุขที่เป็นภัยต่อ เด็กและ เยาวชน
3. สื่อมวลชนคำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจมากกว่าการ มีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม
4. ประชาชนทั่วไปยังไม่ตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ถ้าเด็กกลุ่มนี้ไม่ทำบุรุษหลานของตัวเองก็พอใจแล้ว จึงให้การสนับสนุนด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กน้อย
5. ประชาชนและสื่อมวลชนขาดความเข้าใจ เรื่องการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก มักมองภาพพจน์การปฏิบัติงานของหน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านนี้ในทางลบ ทั้งนี้เพราะขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานที่ีระหว่างกัน

สนับสนุนพอสมควร กลุ่มที่มีความเห็นว่าประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กพอสมควร ให้เหตุผลดังนี้

1. ประชาชนให้ความสนใจ เรื่อง เด็กพอสมควร คอยติดตามข่าวคราวและแจ้งเหตุที่จะ เป็นภัยต่อ เด็กให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทราบอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังบริจาคเงิน และสิ่งของให้แก่องค์การสังคมสงเคราะห์อีกด้วย
2. สื่อมวลชนตื่นตัวในปัญหาเด็กและ เยาวชนมากขึ้น แต่เป็นครั้งคราว
3. เมื่อหน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กขอความร่วมมือจากสื่อมวลชน มักจะได้รับความร่วมมือด้วยดีเสมอ

4. มีการประชาสัมพันธ์ด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กพอสมควร เช่น การสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง ทำให้ประชาชนได้รู้จักบริการ อันมีผลให้มีการบริจาคสิ่งของ และทรัพย์สิน

5. มีองค์การเอกชนที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนจำนวนมาก ต่างมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานออกสู่สาธารณชน

สนับสนุนมาก กลุ่มที่มีความเห็นว่าประเด็นและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมาก ำให้เหตุผลดังนี้

1. สื่อมวลชนมีการลงข่าวสนับสนุนและเสนอแนะมาตลอด
2. ประชาชนและสื่อมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กสัมฤทธิ์ผล ลำทั้งรัฐบาลเพียงอย่างเดียวไม่สามารถปฏิบัติงานได้ทั่วถึง
3. องค์การเอกชนมีการประชุมพิจารณาปรับปรุงประ เภศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 กันหลายครั้ง แต่ยังไม่มียผลในทางปฏิบัติ

2.2.3 ความเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กครอบคลุม เด็กที่พึ่งได้รับการคุ้มครองแล้วหรือยัง สำหรับสภาพสังคมในปัจจุบัน

ผู้เกี่ยวข้องฯ ส่วนใหญ่ (32 คนหรือ 86.5%) มีความเห็นว่านโยบาย ฉบับดังกล่าว ยังไม่ครอบคลุมเด็กที่พึ่งได้รับการคุ้มครอง สำหรับสภาพสังคมในปัจจุบัน มีเพียงส่วนน้อย (5 คนหรือ 13.5%) ที่มีความเห็นว่านโยบายฉบับนี้ครอบคลุมแล้ว ดังข้อมูลในตารางที่ 41

ตารางที่ 41 นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กครอบคลุม เด็กที่พึ่งได้รับการคุ้มครองแล้วหรือยัง สำหรับสภาพสังคมในปัจจุบัน

นโยบาย	จำนวน	ร้อยละ
ครอบคลุมแล้ว	5	13.5
ยังไม่ครอบคลุม	32	86.5
รวม	37	100.0

จะสังเกตได้ว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่านโยบายฉบับนี้ยังไม่ครอบคลุมเด็กที่พึ่งได้รับการคุ้มครอง สำหรับสภาพสังคมในปัจจุบัน ความเห็นในประเด็นนี้มีความแตกต่างกับกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งมีความเห็นว่านโยบายฉบับนี้ครอบคลุมเด็กที่พึ่งได้รับการคุ้มครองแล้ว แต่ความเห็นดังกล่าวไม่ค่อยเด่นชัด เพราะความเห็นระหว่างครอบคลุมแล้วและยังไม่ครอบคลุม มีจำนวนไม่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด เหมือนความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มที่เห็นว่านโยบายฉบับนี้ยังไม่ครอบคลุมเด็กที่พึ่งได้รับการคุ้มครองมีความเห็นต่อไปว่า ควรจะครอบคลุมเด็กประเภทดังต่อไปนี้ โดยได้จัดลำดับจากมากไปหาน้อย ผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่าเด็กถูกใช้แรงงานควรจะได้รับคุ้มครองสวัสดิภาพมากที่สุด (11 คำตอบ หรือ 19.6%) รองลงมาคือ เด็กถูกทารุณและเด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคต ซึ่งมีจำนวนความเห็นเท่ากัน (10 คำตอบหรือ 17.9%) ดังข้อมูลในตารางที่ 42

ตารางที่ 42 ประเภทเด็กที่พึ่งได้รับการคุ้มครอง แต่นโยบายยังไม่ครอบคลุม

ประเภทเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
1. เด็กถูกใช้แรงงาน	11	19.6
2. เด็กถูกทารุณ	10	17.9
3. เด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคต	10	17.9
4. โสเภณีเด็กทั้งถูกสลอลงและสมัครใจ	9	16.1
5. เด็กหัวว ไปทุกประเภท	7	12.5
6. เด็กถูกข่มขืน	4	7.1
7. เด็กพิการ	4	7.1
8. เด็กที่ตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มมิจฉาชีพ	1	1.8
รวม	56	100.0

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจัดลำดับความเห็นจากมากไปหาน้อยประเภทเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครอง แต่นโยบายฉบับดังกล่าวยังไม่ครอบคลุม จะสังเกตได้ว่า ตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึง 5 มีจำนวนคำตอบใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างกันนัก

2.2.4 ก่อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมีความสมบูรณ์เพียงพอหรือไม่

ผู้เชี่ยวชาญ เกือบทั้งหมด (34 คนหรือ 91.9%) มีความเห็นว่ นโยบายฉบับดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอ มีเพียง 3 คน (8.1%) เท่านั้นที่มีความเห็นว่ นโยบายฉบับนี้ มีความสมบูรณ์เพียงพอแล้ว ดังข้อมูลในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมีความสมบูรณ์เพียงพอหรือไม่

นโยบาย	จำนวน	ร้อยละ
สมบูรณ์แล้ว	3	8.1
ยังไม่สมบูรณ์	34	91.9
รวม	37	100.0

สำหรับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ตอบว่ นโยบายฉบับดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ และควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขในส่วนและประเด็นต่างๆ ำด้ให้ก่อก่อคิดเห็นซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาของนโยบายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ทางประเด็นยังขาดความชัดเจน เป็นเหตุให้ทั้งผู้ทำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้บริหารและบุคคลทั่วๆ ไป แม้แต่พนักงานมีความเข้าใจแตกต่างกัน แล้วแต่จะตีความ เช่น ประเภทเด็กที่นโยบายฉบับนี้ให้การคุ้มครอง ความเหมือนกันหรือแตกต่างกันระหว่างเด็กที่มีปัญหาความประพฤติและเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจหรือไม่ ฯลฯ เป็นต้น

2. บทลงโทษปีความารดาหรือผู้ปกครองที่ทอดทิ้งปล่อยปละละเลย เด็ก ตลอดจนแสวงหาผลประโยชน์จากเด็ก ยังมีสถานเบาเกินไป ทำให้ผู้กระทำผิดการยาแรงแรงและความรับผิดชอบ ควรเพิ่มโทษให้มากขึ้นกว่าเดิม

3. ควรเพิ่มโทษผู้ที่กระทำทารุณเด็ก ข่มขืนเด็ก ใช้งานเด็ก ฯลฯ เป็นต้น เพราะนอกจากจะเป็นการทำร้ายทางร่างกายแล้ว ยังเป็นการทำร้ายจิตใจเด็กด้วย

4. ควรปรับปรุงกฎกระทรวงที่ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน เช่น ในข้อ 5 ที่กล่าวถึงยาเสพติดให้โทษ หรือของมีค่าอย่างอื่น ควรระบุถึงสารระเหย เช่น ทินเนอร์ และแลคเกอร์ ซึ่งเป็นที่นิยมของเด็กในปัจจุบัน แต่เป็นภัยอันตรายอย่างมาก

5. วัตถุประสงค์ควรจะครอบคลุมทั้งด้านป้องกัน พัฒนาและส่งเสริม ตลอดจนฟื้นฟูสภาพมิใช่ เฉพาะเด็กที่ประพฤติน่าไม่สมควรแก่วัยและตกอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เท่านั้น ซึ่งเป็นการมุ่งเน้นเฉพาะการแก้ปัญหา แต่ควรครอบคลุมด้านอื่นดังกล่าวด้วย เช่น การสร้างความมั่นคงให้แก่ครอบครัว โดยปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการเป็นพ่อแม่ สร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อครอบครัว รวมทั้งการให้ความรู้ความเข้าใจในปัญหาต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อครอบครัว เช่น การป้องกันโรคที่มีการถ่ายทอดทางพันธุกรรมบางโรค เป็นต้น

6. นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 มุ่งเน้นจัดการปัญหาเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือเด็กที่ประพฤติน่าไม่สมควรตามกฎหมายฯ รองลงมาคือเด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาถา ส่วนการคุ้มครองด้านอื่นๆ ระบุไว้แต่เพียงกว้างๆ เท่านั้น

7. เด็กที่ประพฤติน่าไม่สมควร และเด็กที่กระทำผิดตามกฎหมาย ยังซับซ้อนกับกฎหมายฉบับอื่น

8. ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ควรเน้นด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากระหว่างภาครัฐด้วยกันแล้ว ควรให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กด้วย โดยระบุให้ชัดเจน

9. วิธีการและขั้นตอนต่างๆ ที่ปฏิบัติต่อเด็ก ตามที่กำหนดไว้ มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและมองเด็กเสมือนนักโทษมากกว่าเด็กซึ่งประสบปัญหาอยู่ยากในครอบครัว ซึ่งขัดกับหลักวิชาการทางสังคมสงเคราะห์และจิตวิทยา อันประกอบด้วยหลากหลายวิธีการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเด็กที่ประสบปัญหาแต่ละราย ดังนั้นจึงไม่สามารถระบุรายละเอียดลงไปได้หมดคืบนโยบาย เช่นเดียว

กับวิชาชีพสาขาข้างเคียง เช่น บริการทางการแพทย์ ดังนั้นในการกำหนดนโยบายจึงควรระบุแนวทางการปฏิบัติต่อเด็กอย่างกว้างๆ เท่านั้น

10. ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายสำหรับเด็กทั้งหมด พร้อมทั้งเพิ่มเติมส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ลงไปที่ครบถ้วนด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ลักษณะภูมิหลังทางสังคมของผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน ผู้เชี่ยวชาญ เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 46 ถึง 55 ปี เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ มีเพียงรายเดียวที่นับถือศาสนาคริสต์ ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาโท ประกอบอาชีพรับราชการและมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร

2. ความเข้าใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจเนื้อหาของนโยบายแตกต่างกัน เช่นเดียวกับกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์และข้าราชการตำรวจ ทั้งนี้เพราะนโยบายฉบับนี้ขาดความชัดเจน นอกจากนี้มีผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า รัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายเพียงเล็กน้อย ส่วนประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนพอสมควร มีแนวโน้มมาทางสนับสนุนน้อย และมีความเห็นต่อไปว่า นโยบายฉบับนี้ยังไม่ครอบคลุมเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ นอกจากนี้ยังไม่มีความสมบูรณ์เพียงพอซึ่งควรจะได้รับการแก้ไขในประเด็นต่างๆ ให้ความสมบูรณ์และเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

**ตอนที่ 4 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ
หรือประพฤตินอสมควรถือ**

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ
ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ประเด็นด้วยกันคือ

- (1) ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก
- (2) ประวัติการเลี้ยงดู บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็ก
- (3) ความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก
- (4) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ

1. ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เด็ก

เป็นการแสดงลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือประพฤตินอสมควรถือ ที่มาเยี่ยมเด็กที่สถานแรกรับ เด็กหญิงพญาไท
จำนวน 10 คน สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด จำนวน 20 คน และมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ที่งาน
แนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว เพื่อรับคำปรึกษาแนะนำ จำนวน 22 คน ในช่วงระหว่างวันที่ 1
ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2533 รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 52 คน ผู้ที่มาเยี่ยมเด็กหรือมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่
ส่วนใหญ่ หรือจำนวนเกือบครึ่ง (22 คนหรือ 42.3 %) เป็นมารดาของเด็ก รองลงมาเป็นบิดา
(15 คนหรือ 28.8 %) ซึ่งมีลักษณะภูมิหลังสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.1 อายุ พบว่า ผู้ที่มาเยี่ยมเด็กหรือมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่จำนวนเกือบครึ่ง
(25 คนหรือ 48.1 %) มีอายุอยู่ในช่วง 45-64 ปี รองลงมา (21 คนหรือ 40.4 %) อายุอยู่ใน
ช่วง 25-44 ปี

1.2 สถานภาพสมรส พบว่ามากกว่า 1 ใน 3 (20 คนหรือ 38.5 %) ของผู้มา
เยี่ยมเด็กหรือพบพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกัน เป็นโสดเพียง 4 คน (7.7 %)
เท่านั้น เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนมากกว่าครึ่ง (28 คนหรือ 53.9 %) มีสภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์
ได้แก่ แยกกันอยู่ (6 คนหรือ 11.5 %) เป็นหม้าย (11 คนหรือ 21.2 %) หย่า (3 คนหรือ
5.8 %) แต่งงานใหม่ (8 คนหรือ 15.4 %)

1.3 การศึกษา พบว่าประมาณ 1 ใน 3 (18 คนหรือ 34.6 %) ของผู้ที่มาเยี่ยม
เด็กได้รับการศึกษาอยู่ในช่วงประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมา (10 คนหรือ 19.2 %) ได้รับความศึกษา
อยู่ในช่วงประถมศึกษาปีที่ 5-6

1.4 อาชีพ ส่วนมาก (15 คนหรือ 28.8 %) ประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมา (13 คนหรือ 25.0 %) ประกอบอาชีพรับจ้าง

1.5 รายได้ ประมาณ 1 ใน 5 (11 คนหรือ 21.2 %) มีรายได้มากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน รองลงมาซึ่งมีจำนวนไม่แตกต่างกันนัก (10 คนหรือ 19.2 %) มีเงินเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท และน้อยกว่า 1,000 บาท เงินเดือนส่วนใหญ่ (35 คนหรือ 67.3 %) พอใช้ 1 ใน 4 (13 คนหรือ 25.0 %) ไม่พอใช้ มีเพียง 4 ราย (7.7 %) เท่านั้นที่เหลือเก็บ ผู้ที่ไม่พอใช้ส่วนใหญ่จะแก้ปัญหาด้วยการขอยืมจากญาติพี่น้อง

1.6 งานอดิเรก บิดามารดาของเด็กจำนวนเกือบครึ่ง (29 คนหรือ 47.5 %) ไม่ค่อยมีเวลาว่างที่จะทำงานอดิเรกอย่างอื่น นอกจากฟังวิทยุ

โปรดดูรายละเอียดข้อมูลในตารางที่ 44 ประกอบ

ตารางที่ 44 ลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็ก

ลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
<u>อายุ</u>		
25 - 44 ปี	21	40.4
45 - 64 ปี	25	48.1
65 - 84 ปี	6	11.5
<u>สถานภาพการสมรส</u>		
โสด	4	7.7
แต่งงานแล้วและยังอยู่ด้วยกัน	20	38.5
แต่งงานแต่แยกกันอยู่	6	11.5
หม้าย (คู่สมรสเสียชีวิต)	11	21.2
หย่า	3	5.8
แต่งงานใหม่	8	15.4

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
<u>การศึกษา</u>		
ไม่รู้หนังสือ	6	11.5
ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6	18	34.6
ประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงปีที่ 6	10	19.2
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 3	6	11.5
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงปีที่ 6	5	9.6
อื่นๆ	7	13.5
<u>อาชีพ</u>		
ค้าขาย	15	28.8
รับจ้าง	13	25.0
ลูกจ้าง	3	5.8
ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	5.8
ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร	6	11.5
อื่นๆ	12	23.1
<u>รายได้</u>		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	10	19.2
1,001-2,000 บาท	8	15.4
2,001-3,000 บาท	10	19.2
3,001-4,000 บาท	7	13.5
4,001-5,000 บาท	6	11.5
มากกว่า 5,000 บาท	11	21.2

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
<u>งานอดิเรกยามว่าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
อ่านหนังสือ	11	18.0
ปลูกต้นไม้	8	13.1
เล่นการพนัน	3	4.9
ดื่มสุรา	2	3.3
สอนการบ้านลูก	3	4.9
พาสมาชิกในครอบครัวไปพักผ่อนฯ	5	8.2
อื่นๆ (หิ้งวิทยุ)	29	47.5

เมื่อพิจารณาโดยรวม จะสังเกตได้ว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอายุอยู่ในช่วง 45-64 ปี จำนวนมากกว่าครึ่งมีสภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ได้รับการศึกษาอยู่ในช่วงประถมศึกษาปีที่ 1-4 เป็นส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพค้าขายและมีรายได้มากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จำนวนเกือบครึ่งไม่ค่อยมีเวลาว่างทำงานอดิเรก นอกจากจะฟังวิทยุและทำงานไปด้วย

2. ประวัติการเลี้ยงดู บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็ก

2.1 จำนวนพี่น้อง (รวมบิดามารดาด้วยกัน) จำนวนพี่น้องส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1 ถึง 3 คน (38 คนหรือ 77.6 %) รองลงมาอยู่ในช่วง 7 ถึง 9 คน (6 คนหรือ 12.2 %)

2.2 ลำดับบุตร จำนวนเกือบครึ่งหนึ่ง (22 คนหรือ 42.3 %) เป็นบุตรคนแรก รองลงมาหรือประมาณ 1 ใน 3 (16 คนหรือ 30.8 %) เป็นบุตรคนที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจากบุตรคนแรกมักได้รับการเลี้ยงดูแบบปกป้องและได้รับการตามใจจากบิดามารดาและญาติพี่น้อง จนทำให้เด็กมีนิสัยเอาแต่ใจตัวเอง และประพฤติดนไม่สมควร จนกระทั่งมีปัญหาความประพฤติดังกล่าว

2.3 ผู้เลี้ยงดูเด็กในชว่ก่อนวัยเรียน ส่วนใหญ่หรือจนวนมากกว่าครึ่ง (31 คนหรือ 59.6 %) ปิตามารดาเป็นผู้เลี้ยงดูเอง รองลงมาหรือประมาณเกือบ 1 ใน 3 (17 คนหรือ 32.7 %) ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นผู้เลี้ยงดู

2.4 ลักษณะอารมณ์ของเด็ก จนวนเกือบครึ่ง (28 คำตอบหรือ 43.8 %) ของผู้มาเยี่ยมเด็กตอบว่า เด็กเป็นคนเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง รองลงมา (19 คำตอบหรือ 29.7 %) เป็นคนอารมณ์ร้อน ซึ่งสอดคล้องกับการเป็นบุตรคนแรกซึ่งมักจะได้รับ การเลี้ยงดูแบบ ปกป้องและตามใจ จึงทำให้เด็กมีลักษณะอารมณ์ดังกล่าว

2.5 ลักษณะนิสัยของเด็ก จนวนเกือบครึ่ง (36 คำตอบหรือ 40.0 %) ตอบว่า เด็กมีลักษณะนิสัยดื้อรั้น ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะอารมณ์และลำดับบุตร ตลอดจนการเลี้ยงดู

2.6 ปัญหาความประพฤติดของเด็ก เกือบ 1 ใน 4 (36 คำตอบหรือ 23.4 %) ตอบว่าเด็กมีปัญหาเรื่องหนีเที่ยวนอกบ้าน รองลงมา (28 คำตอบหรือ 18.2 %) หนีโรงเรียน และจนวนไม่แตกต่างกันนัก (26 คำตอบหรือ 16.9 %) ตอบว่าติดสิ่งเสพติดและดื่มสารระเหย

2.7 ชว่อายุที่เด็กเริ่มมีปัญหาความประพฤติ จนวนมากกว่าครึ่ง (31 คำตอบ หรือ 59.6 %) ตอบว่า เด็กเริ่มมีปัญหาความประพฤติอยู่ในชว่อายุ 13 ถึง 16 ปีมากที่สุด รองลงมา (14 คำตอบหรือ 26.9 %) ได้แก่ ชว่อายุ 10 ถึง 12 ปี

2.8 การแก้ปัญหาของปิตามารดาหรือผู้ปกครองก่อนนำเด็กมารับบริการ ประมาณ ครึ่งหนึ่ง (48 คำตอบหรือ 51.1 %) ตอบว่าแก้ปัญหาด้วยการว่ากล่าวตักเตือน รองลงมาหรือ ประมาณ 1 ใน 4 (25 คำตอบหรือ 26.6 %) ตอบว่าแก้ปัญหาด้วยการเมียนตี

โปรดดูรายละเอียดข้อมูลในตารางที่ 45 ประกอบ

ตารางที่ 45 ประวัติการเลี้ยงดู บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็ก

การเลี้ยงดู บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
<u>จำนวนพี่น้อง</u>		
1 - 3	38	77.6
4 - 6	5	10.2
7 - 9	6	12.2
ไม่ตอบ	3	-
<u>ลำดับบุตร</u>		
บุตรคนแรก	22	42.3
บุตรคนที่ 2	16	30.8
บุตรคนที่ 3	7	13.5
บุตรคนที่ 4	1	1.9
บุตรคนที่ 5	3	5.8
บุตรคนที่ 7	2	3.8
บุตรคนที่ 8	1	1.9
<u>ผู้เลี้ยงดูเด็กในครัวเรือนวัยเรียน</u>		
บิดามารดา	31	59.6
ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติพี่น้อง	17	32.7
จ้างผู้อื่น	2	3.8
อื่นๆ	2	2.8
<u>ลักษณะอารมณ์ของเด็ก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
อารมณ์เย็น	14	21.9
อารมณ์ร้อน	19	29.7
เจ้าอารมณ์เอาแต่ใจตัวเอง	28	43.8
อื่นๆ	3	4.7

ตารางที่ 45 (ต่อ)

การเลี้ยงดู บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
<u>ลักษณะนิสัยของเด็ก</u>		
ดีใจ	36	40.0
เฉยๆ	7	7.8
ก้าวร้าวชอบทะเลาะวิวาท	14	15.6
ปรับตัวยาก	11	12.2
ปรับตัวง่าย	10	11.1
อื่นๆ	12	13.3
ไม่ตอบ	1	-
<u>เด็กมีปัญหาความประพฤติ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ลักขโมย	15	9.7
หนีโรงเรียน	28	18.2
หนีเที่ยวนอกบ้าน	36	23.4
ติดสิ่งเสพติดและดื่มสารระเหย	26	16.9
ล่าส่อนทางเพศ	11	7.1
ดีใจไม่เฉยๆ	32	20.8
อื่นๆ	6	3.9
<u>ช่วงอายุที่เด็กเริ่มมีปัญหาความประพฤติ</u>		
ต่ำกว่า 10 ปี	7	13.5
10 - 12 ปี	14	26.9
13 - 16 ปี	31	59.6

ตารางที่ 45 (ต่อ)

การเลี้ยงดู บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
<u>การแก้ปัญหาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ว่ากล่าวตักเตือน	48	51.1
เมียนต	25	26.6
ขังไว้ในห้องโสตถุแฉ	3	3.2
ส่งไปอยู่กับญาติพี่น้องที่อื่น	5	5.3
ส่งตัวไปสถานีตำรวจ	10	10.6
อื่นๆ	3	3.2

เมื่อพิจารณาโดยรวม จะสังเกตได้ว่าเด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันประมาณ 1 ถึง 3 คน มักจะเป็นบุตรคนแรก ในวัยก่อนเข้าโรงเรียน บิดามารดาเป็นผู้เลี้ยงดูเอง ส่วนมากจะมีลักษณะเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง และมีนิสัยถือรั้น ปัญหาความประพฤติส่วนมาก ได้แก่ ทอหนือออกจากบ้าน โดยเริ่มมีปัญหามในช่วงอายุ 13 ถึง 16 ปี มากที่สุด บิดามารดาหรือผู้ปกครองมักแก้ปัญหาด้วยการว่ากล่าวตักเตือนก่อนที่จะพามาขอรับบริการ จากกรมประชาสงเคราะห์

3. ความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก

3.1 สาเหตุที่เด็กมีปัญหาความประพฤติ บิดามารดาหรือผู้ปกครองส่วนใหญ่ (46 คำตอบหรือ 63.0 %) มีความเห็นว่า สาเหตุจากการคบเพื่อนไม่ดี รองลงมาซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก (16 คำตอบหรือ 21.9 %) สาเหตุจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาให้เด็กเท่าที่ควร

3.2 ผลของการพาเด็กมารับบริการ บิดามารดาหรือผู้ปกครองส่วนใหญ่ (36 คน หรือ 69.2 %) มีความเห็นว่าเด็กมีความประพฤติดีขึ้น 1 ใน 4 (13 คนหรือ 25.0 %) มีความเห็นว่าเด็กมีความประพฤติเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

3.3 แผนการเกี่ยวกับอนาคตของเด็กเมื่อประพฤติด่วนดีขึ้นแล้ว ประมาณ 1 ใน 3 (18 คนหรือ 34.6 %) ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็ก มีความประสงค์ให้เด็กกลับไปเรียนหนังสือตามเดิม รอลงมา (15 คนหรือ 28.8 %) จะหางานให้เด็กทำ

3.4 แหล่งที่แจ้งบริการให้ทราบ บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กจำนวนเกือบครึ่ง (21 คนหรือ 40.4 %) ทราบการให้บริการของหน่วยงานแห่งนี้จากเพื่อน

3.5 ข้อเสนอแนะการปรับปรุงบริการ บิดามารดาหรือผู้ปกครองส่วนใหญ่ (39 คนหรือ 75.0 %) ตอบว่าไม่มีสิ่งที่ควรปรับปรุง 1 ใน 4 (13 คนหรือ 25.0 %) ตอบว่ามีสิ่งที่ควรปรับปรุง

โปรดดูรายละเอียดข้อมูลในตารางที่ 46 ประกอบ)

ตารางที่ 46 ความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก

ความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
<u>สาเหตุที่เด็กมีปัญหาคความประพฤติ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
คบเพื่อนไม่ดี	46	63.0
สายเลื่อมไม่ดี	5	6.8
ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้เด็กเท่าที่ควร	16	21.9
อื่นๆ	6	8.2
<u>ผลของการพาเด็กมารับบริการ</u>		
ความประพฤติดีขึ้น	36	69.2
ความประพฤติเหมือนเดิม	13	25.0
ความประพฤติแย่ลง	3	5.8
อื่นๆ		

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
<u>แผนการเกี่ยวกับอนาคตของเด็ก</u>		
ให้ไปเรียนหนังสือตามเดิม	18	34.6
หางานให้ทำ	15	28.8
ช่วยทำงานที่บ้าน	6	11.5
ส่งไปอยู่กับญาติพี่น้องที่อื่น	1	1.9
อื่นๆ	12	23.1
<u>แหล่งที่แจ้งบริการให้ทราบ</u>		
ญาติพี่น้อง	7	13.5
เพื่อน	21	40.4
ครูที่โรงเรียน	1	1.9
สื่อมวลชน	7	13.5
อื่นๆ	16	30.8
<u>ข้อเสนอแนะการปรับปรุงบริการ</u>		
มี	39	75.0
ไม่มี	13	25.0

สำหรับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เด็กที่ตอบว่า มีสิ่งสมควรปรับปรุงหน่วยงานให้ดีขึ้น
ได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.5.1 ควรวางกฎระเบียบข้อบังคับในการดูแลเด็กอย่างเข้มงวดและรัดกุม เพื่อ
ความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

3.5.2 ควรให้การอบรมและปฏิบัติต่อเด็กอย่างเข้มงวด และควรมีการลงโทษ
เด็กที่ประพฤติตัวไม่ดีหรือกระทำความผิด

3.5.3 ควรมีการสอนและฝึกอาชีพอย่างจริงจัง เด็กจะได้มีความรู้และง่ายต่อการหางานทำ และอยากให้หน่วยงานทางานให้เด็กทำด้วย

3.5.4 ควรวางมาตรการในการป้องกันการหลหนีของเด็ก

3.5.5 สถานแรกรับเด็กหญิงพม่าไท คับแคบและแออัด สภาพความเป็นอยู่ยังไม่ดีเท่าที่ควร ควรปรับปรุงให้น่าอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสุขภาพอนามัย ฯลฯ เป็นต้น

4. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ

4.1 ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับปัญหาความประพฤติ

จากจำนวนบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ 52 คน พบว่า จบประถมศึกษาปีที่ 4 มากกว่าระดับชั้น 18 คน และในจำนวนดังกล่าว มีบุตรที่มีปัญหาหนีออกจากบ้านถึง 13 คน

4.2 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับปัญหาความประพฤติ

จากจำนวนบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ 52 คน พบว่า ประกอบอาชีพค้าขายมากกว่าอาชีพอื่น และในจำนวนดังกล่าว พบว่า บุตรที่มีปัญหาหนีออกจากบ้านถึง 12 คน

4.3 ลำดับบุตรกับลักษณะอารมณ์ของเด็ก

จากจำนวนบุตรคนแรก 22 คน ที่มีปัญหาความประพฤติ พบว่า มีลักษณะเจ้าอารมณ์และเอาแต่ใจตัวเองถึง 14 คน

4.4 ลำดับบุตรกับลักษณะนิสัย

จากจำนวนบุตรคนแรก 22 คนที่มีปัญหาความประพฤติ พบว่า มีลักษณะนิสัยดื้อรั้น ถึง 14 คน

4.5 ลำดับบุตรกับปัญหาความประพฤติ

จากจำนวนบุตรคนแรกที่มีปัญหาความประพฤติ 22 คน ปรากฏว่ามีปัญหาหนีเที่ยวนอกบ้านถึง 16 คน

4.6 ผู้เลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนกับลักษณะอารมณ์ของเด็ก

จากจำนวนเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ซึ่งบิดามารดาเลี้ยงดูเอง 31 คน พบว่า มีเด็กที่ลักษณะเจ้าอารมณ์และเอาแต่ใจตัวเองถึง 16 คน

4.7 ผู้เลี้ยงดูเด็กก่อนวัย เรียบกับลักษณะนิสัย

จากจำนวนเด็กที่มีปัญหาความประพฤติซึ่งบิดามารดาเลี้ยงดูเอง 30 คน พบว่ามีลักษณะนิสัยดื้อรั้นถึง 20 คน

4.8 ผู้เลี้ยงดูเด็กก่อนวัย เรียบกับปัญหาความประพฤติ

จากจำนวนเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ 31 คนที่บิดามารดาเลี้ยงดูเอง พบว่ามีปัญหาหนีเที่ยวนอกบ้านถึง 24 คน

4.9 ลักษณะอารมณ์กับลักษณะนิสัย

จากจำนวนเด็กที่มีปัญหาความประพฤติซึ่งมีลักษณะเจ้าอารมณ์ 28 คน พบว่ามีลักษณะนิสัยดื้อรั้นถึง 22 คน

4.10 ลักษณะอารมณ์กับปัญหาความประพฤติ

จากจำนวนเด็กที่มีปัญหาความประพฤติซึ่งมีลักษณะเจ้าอารมณ์เอาแต่ใจตัวเอง 28 คน พบว่ามีปัญหาหนีเที่ยวนอกบ้านถึง 22 คน

4.11 ลักษณะนิสัยกับปัญหาความประพฤติ

จากจำนวนเด็กที่มีปัญหาความประพฤติที่มีลักษณะนิสัยดื้อรั้น 36 คน พบว่ามีปัญหาหนีเที่ยวนอกบ้านถึง 25 คน

4.12 อายุกับปัญหาความประพฤติ

จากจำนวนเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ 31 คน ที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 13-16 ปี พบว่ามีปัญหาหนีเที่ยวนอกบ้านมากที่สุด

4.13 สาเหตุกับปัญหาความประพฤติ

จากสาเหตุของการมีปัญหาความประพฤติมากที่สุดเกิดจากเพื่อน จำนวน 46 คน พบว่าเป็นปัญหาหนีเที่ยวนอกบ้านถึง 35 คน

4.14 การแก้ไขปัญหายของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับปัญหาความประพฤติ

จากวิธีการแก้ไขด้วยการว่ากล่าวตักเตือนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง 48 คน พบว่าได้ใช้วิธีดังกล่าวกับเด็กที่มีปัญหาหนีเที่ยวนอกบ้านถึง 34 คน

4.15 ผลของบริการที่ได้รับจากหน่วยงานกับปัญหาความประพฤติ

จากจำนวนเด็กที่ประพฤติตัวดีขึ้น 36 คน พบว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาหนีเที่ยวนอกบ้านถึง 23 คน

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะสังเกตได้ว่าตัวแปรต่างๆ มีลักษณะความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงต่อกัน กล่าวคือ บุตรคนแรกมักมีปัญหาความประพฤติ และเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ มักมีลักษณะเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง มีนิสัยดื้อรั้น ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ หนีเที่ยวนอกบ้าน สำหรับผู้เลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนส่วนใหญ่คือบิดามารดา ซึ่งจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบอาชีพค้าขายและส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาว่างให้กับเด็กเหล่านี้ เป็นต้น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ สามารถสรุปสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจสังคมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็ก ผู้มาเยี่ยมเด็กหรือมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่คือมารดา รองลงมาคือบิดา มีอายุระหว่าง 45-64 ปี จบประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพค้าขาย และมีรายได้มากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ไม่ค่อยมีเวลาว่างที่จะทำงานอดิเรก นอกจากฟังวิทยุ
2. ประวัติการเลี้ยงดู บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็ก เด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันประมาณ 1 ถึง 3 คน มักเป็นบุตรคนแรก ในวัยก่อนเข้าโรงเรียนบิดามารดาเป็นผู้เลี้ยงดูเอง ส่วนมากจะมีลักษณะเจ้าอารมณ์เอาแต่ใจตัวเองและมีนิสัยดื้อรั้น ปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่ที่พบคือ ชอบหนีเที่ยวนอกบ้าน โดยเริ่มมีปัญหาวัยอายุ 13 ถึง 16 ปีมากที่สุด บิดามารดาหรือผู้ปกครองมักแก้ปัญหาด้วยการว่ากล่าวตักเตือน ก่อนที่จะพามาขอรับบริการจากกรมประชาสงเคราะห์
3. ความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็ก มีความเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กมีปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่คือ การคบเพื่อนไม่ดี เมื่อพาเด็กมารับบริการจากหน่วยงานของกรมประชาสงเคราะห์แล้ว ปรากฏว่าเด็กมีความประพฤติดีขึ้น เป็นส่วนใหญ่ หลังจากนั้นมีการจะให้กลับไปเรียนหนังสือตามเดิม
4. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ตัวแปรต่างๆ มีลักษณะความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงต่อกัน กล่าวคือ บุตรคนแรกมักมีปัญหาความประพฤติ และเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ มักมีลักษณะเจ้าอารมณ์เอาแต่ใจตัวเอง มีนิสัยดื้อรั้น ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ หลบหนีเที่ยวนอกบ้าน สำหรับผู้เลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนส่วนใหญ่คือ บิดามารดา ซึ่งจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบอาชีพค้าขายและส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับเด็กเหล่านี้ เป็นต้น

ตอนที่ 5 : ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กขาดความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติ

จากการทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของบุคคลกลุ่มต่างๆ ทั้งระดับผู้บริหารภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิสาขาต่างๆ ที่สนใจและมีประสบการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ตลอดจนระดับผู้ที่มีหน้าที่นำนโยบายไปปฏิบัติ กลุ่มบุคคลดังกล่าวประกอบด้วยกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์ กลุ่มข้าราชการตำรวจ และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน ผลการทดสอบปรากฏว่า บุคคลทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าวมีความเข้าใจในเนื้อหาของนโยบายไม่ตรงกัน โดยมีความเข้าใจแตกต่างกันไปหลายแง่หลายมุม แสดงให้เห็นว่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กขาดความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติ ดังตารางที่ 6, 7, 8, 25, 26, 37 และ 38

สมมติฐานข้อ 2 สภาพแวดล้อมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

จากผลการทดสอบพบว่า สภาพแวดล้อมทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือสภาพแวดล้อมทางการเมือง ซึ่งหมายถึงการสนับสนุนจากรัฐบาลไม่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เรื่องของพฤติกรรมมนุษย์เป็นเรื่องละเอียดอ่อน เพราะมีอารมณ์และความรู้สึกเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงเป็นเรื่องที่ยากในทางปฏิบัติ ดังนั้นการที่จะประสบความสำเร็จในการดำเนินการ จึงต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายๆ อย่าง มิใช่การสนับสนุนจากรัฐบาลแต่เพียงประการเดียว ดังข้อมูลในตารางที่ 47

ตารางที่ 47 การสนับสนุนจากรัฐบาลมีความสัมพันธ์กับความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของ เด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

การสนับสนุนจากรัฐบาล	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(2)		(2)
น้อย	100.0	-	5.1
	(13)	(9)	(22)
พอสมควร	59.1	40.9	56.4
	(9)	(6)	(15)
มาก	60.0	40.0	38.5
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	100.0

$$X^2 = 1.32068 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.5167$$

สมมติฐานที่ 3 สภาพแวดล้อมทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการบำบัดวินัยการคุมครองสวัสดิภาพไปปฏิบัติ

ผลจากการทดสอบพบว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการบำบัดวินัยการคุมครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งหมายถึงการได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติทั้งนี้อาจเป็นด้วยเหตุผลดังได้กล่าวมาแล้วในสมมติฐานที่ 2 ดังข้อมูลในตารางที่ 48

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากประชาชนและสื่อมวลชนกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

การสนับสนุนจากประชาชน และสื่อมวลชน	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(1)		(1)
น้อย	100.0	-	2.6
	(16)	(8)	(24)
พอสมควร	66.7	33.3	61.5
	(7)	(7)	(14)
มาก	50.0	50.0	35.9
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	100.0

$$x^2 = 1.67917 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.4319$$

สมมติฐานข้อ 4 ลักษณะของหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
สมมติฐานหลักดังกล่าวแยก เป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

4.1 จำนวนลำดับชั้นการบังคับบัญชาที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

4.2 กฎระเบียบข้อบังคับทางราชการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 4.1 พบว่า จำนวนลำดับชั้นการบังคับบัญชามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือจำนวนลำดับชั้นการบังคับบัญชาขององค์การ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังข้อมูลในตารางที่ 49

ตารางที่ 49 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนลำดับชั้นการบังคับบัญชากับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

จำนวนลำดับชั้นการบังคับบัญชา	เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(6)	(5)	(11)
น้อย	54.5	45.5	28.2
	(7)	(7)	(14)
ปานกลาง	50.0	50.0	35.9
	(11)	(3)	(14)
มาก	78.6	21.4	35.9
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	100.0

$$\chi^2 = 2.73084 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.2553$$

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 4.2 พบว่า กฎระเบียบที่บังคับทางราชการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือกฎระเบียบที่บังคับทางราชการขององค์การไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังข้อมูลในตารางที่ 50

ตารางที่ 50 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะ เียบยข้อบังคับทางราชการกับการ เปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม
ของ เด็กที่มีปัญหาความประพฤดี

ภาวะ เียบยข้อบังคับ	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(7)	(2)	(9)
น้อย	77.8	22.2	23.7
	(11)	(10)	(21)
ปานกลาง	52.4	47.6	55.3
	(6)	(2)	(8)
มาก	75.0	25.0	21.1
	(24)	(14)	(38)
รวม	63.2	36.8	100.0

$$\chi^2 = 2.35705 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.3077$$

สมมติฐานที่ 5 ความพอเพียงของทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการ
คุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

สมมติฐานหลักดังกล่าวแยก เป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

5.1 ความพอเพียงและความคล่องตัวในการใช้งบประมาณมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ
ในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

5.2 ความพอเพียงของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ทำงาน และเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ
มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

5.3 จำนวนและคุณภาพของบุคลากรที่พอเพียงมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำ
นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 5.1 พบว่า ความพอเพียงและความคล่องตัวในการใช้งบประมาณไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือ ความเพียงพอและความคล่องตัวในการใช้งบประมาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังข้อมูลในตารางที่ 51

ตารางที่ 51 ความสัมพันธ์ระหว่างความพอเพียงและความคล่องตัวในการใช้งบประมาณกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

งบประมาณ	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(9)	(4)	(13)
น้อย	69.2	30.8	33.3
	(10)	(8)	(18)
ปานกลาง	55.6	44.4	46.2
	(5)	(3)	(8)
มาก	62.5	37.5	20.5
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	100.0

$$\chi^2 = 0.60035$$

$$df. = 2$$

$$Sig. = 0.7407$$

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 5.2 พบว่า ความพอเพียงของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ทำงาน และ เครื่องอำนวยความสะดวกอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือ ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ทำงาน และ เครื่องอำนวยความสะดวก

ความสะอาดอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังข้อมูลในตารางที่ 52

ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจเพียงของวัสดุอุปกรณ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

วัสดุอุปกรณ์	เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(5)	(4)	(9)
น้อย	55.6	44.4	23.1
	(11)	(7)	(18)
ปานกลาง	61.1	38.9	46.2
	(8)	(4)	(12)
มาก	66.7	33.3	30.8
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	100.0

$$X^2 = 0.27083 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.8734$$

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 5.3 พบว่า จำนวนและคุณภาพของบุคลากรที่พอเพียงไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือ จำนวนและคุณภาพของบุคลากรที่พอเพียง ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังข้อมูลในตารางที่ 53

ตารางที่ 53 ความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจของบุคลากรที่มีคุณภาพกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

บุคลากร	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(9)	(5)	(14)
น้อย	64.3	35.7	35.9
	(4)	(5)	(9)
ปานกลาง	44.4	55.6	23.1
	(11)	(5)	(16)
มาก	68.8	31.3	41.0
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	100.0

$$X^2 = 1.50732 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.4706$$

สมมติฐานที่ 6 การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบ พบว่า การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือ การประสานงานระหว่างภายในและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังข้อมูลในตารางที่ 54

ตารางที่ 54 ความสัมพันธ์ระหว่างการประสานงานกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็ก
ที่มีปัญหาความประพฤติ

การประสานงาน	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(6)	(5)	(11)
น้อย	54.5	45.5	28.9
	(10)	(7)	(17)
ปานกลาง	58.8	41.2	44.7
	(7)	(3)	(10)
มาก	70.0	30.0	26.3
	(23)	(15)	(38)
รวม	60.5	39.5	100.0

$$X^2 = 0.56097 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.7554$$

สมมติฐานที่ 7 ภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบาย
การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ดังข้อมูลในตารางที่ 55

ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม
ของ เด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(10)	(4)	(14)
ต่ำ	71.4	28.6	35.9
	(7)	(10)	(17)
กลาง	41.2	58.8	43.6
	(7)	(1)	(8)
สูง	87.5	12.5	20.5
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	100.0

$$X^2 = 5.83464 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.0541$$

สมมติฐานที่ 8 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ
ในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

สมมติฐานหลักตั้งกล่าวแยก เป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

8.1 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ต่อหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

8.2 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ต่อผู้บริหารของหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

8.3 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ต่องานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 8.1 พบว่าทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ต่อหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานย่อมมีความศรัทธาและผูกพันต่อหน่วยงาน อันมีผลให้ทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจให้กับหน่วยงาน ก่อให้เกิดความริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่อไป แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีทัศนคติในทางลบย่อมมีผลในทางตรงกันข้ามเช่นกัน ดังข้อมูลในตารางที่ 56

ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ต่อหน่วยงานกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

ทัศนคติต่อหน่วยงาน	เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
ไม่เห็นด้วย	(7) 63.6	(4) 36.4	(11) 29.7
ไม่แน่ใจ	(6) 37.5	(10) 62.5	(16) 43.2
เห็นด้วย	(10) 100.0	-	(10) 27.0
รวม	(23) 62.2	(14) 37.8	(37) 100.0

$\chi^2 = 10.23454$ $df. = 2$ $Sig. = 0.0060 *$

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 8.2 พบว่าทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง-สงเคราะห์ต่อผู้บริหารของหน่วยงานไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็วจนการน่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ นั่นคือ ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อผู้บริหารหน่วยงานไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ดังข้อมูลในตารางที่ 57

ตารางที่ 57 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมงสงเคราะห์ต่อผู้บริหารของหน่วยงานกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

ทัศนคติต่อผู้บริหาร	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
ไม่เห็นด้วย	(10) 71.4	(4) 28.6	(14) 35.9
ไม่แน่ใจ	(7) 41.2	(10) 58.8	(17) 43.6
เห็นด้วย	(7) 87.5	(1) 12.5	(8) 20.5
รวม	(24) 61.5	(15) 38.5	(39) 100.0

$$\chi^2 = 5.83464 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.0541$$

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 8.3 พบว่า ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมงสงเคราะห์ต่องานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็วจนการน่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือ ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่องานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังข้อมูลในตารางที่ 58

ตารางที่ 58 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ที่
ปฏิบัติกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

ทัศนคติต่องาน	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(3)	(9)	(12)
ไม่เห็นด้วย	25.0	75.0	30.8
	(12)	(4)	(16)
ไม่แน่ใจ	75.0	25.0	41.0
	(9)	(2)	(11)
เห็นด้วย	81.8	18.2	28.2
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	100.0

$$X^2 = 9.90511 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.0071 *$$

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานข้อ 9 ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์และข้าราชการตำรวจมีความแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักตั้งกล่าวแยก เป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

9.1 ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์และข้าราชการตำรวจต่อหน่วยงานมีความแตกต่างกัน

9.2 ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์และข้าราชการตำรวจต่อผู้บริหารของหน่วยงานมีความแตกต่างกัน

9.3 ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์และข้าราชการตำรวจต่องานที่ปฏิบัติมีความแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 9.1 พบว่า ทักษะคิดของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชา-
สงเคราะห์และข้าราชการตำรวจต่อหน่วยงานมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
นั่นคือ ผู้ปฏิบัติงานทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมีทัศนคติต่อหน่วยงานแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะ
องค์การหรือหน่วยงานมีความแตกต่างกัน ดังข้อมูลในตารางที่ 59

ตารางที่ 59 เปรียบเทียบทัศนคติต่อหน่วยงานระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์
และข้าราชการตำรวจ

ทัศนคติ	จำนวน	Mean*	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
พนักงานเจ้าหน้าที่	38	23.0526	5.115		
-----				3.86	0.000**
ข้าราชการตำรวจ	73	19.6575	3.969		

หมายเหตุ * ค่าทัศนคติได้มาจากผลรวมของคะแนนรวม 8 ข้อ คะแนนต่ำสุดคือ 8 คะแนน
ปานกลางคือ 24 และคะแนนสูงสุดคือ 40

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 9.2 พบว่า ทักษะคิดของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชา-
สงเคราะห์และข้าราชการตำรวจต่อผู้บริหารของหน่วยงานมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ .05 นั่นคือ ผู้ปฏิบัติงานทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมีทัศนคติต่อผู้บริหารงานแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะผู้บริหารของหน่วยงานทั้งสองมีภาวะความเป็นผู้นำแตกต่างกัน ดังข้อมูลในตารางที่ 60

ตารางที่ 60 เปรียบเทียบทัศนคติต่อผู้บริหารของหน่วยงานระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประหา-
สงเคราะห์และข้าราชการตำรวจ

ทัศนคติ	จำนวน	Mean*	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
พนักงานเจ้าหน้าที่	39	24.0000	3.784		
				3.59	0.0000**
ข้าราชการตำรวจ	75	21.4133	3.572		

หมายเหตุ * ค่าทัศนคติได้มาจากผลรวมของคะแนนรวม 7 ข้อ คะแนนต่ำสุดคือ 7 คะแนน
ปานกลางคือ 21 และคะแนนสูงสุดคือ 35

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 9.3 พบว่า ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประหา-
สงเคราะห์และข้าราชการตำรวจต่องานที่ปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะ
งานของผู้ปฏิบัติงานทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมีลักษณะคล้ายคลึงกัน นั่นคือ การให้ความช่วยเหลือเด็กที่มี
ปัญหาความประพฤติหรือประพฤติตนไม่สมควร จึงทำให้ทัศนคติที่มีต่องานไม่มีความแตกต่างกัน ดังข้
้อมูลในตารางที่ 61

ตารางที่ 61 เปรียบเทียบทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์
และข้าราชการตำรวจ

ทัศนคติ	จำนวน	Mean*	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
พนักงานเจ้าหน้าที่	39	16.5897	2.022		
				0.04	0.970
ข้าราชการตำรวจ	75	16.5733	2.249		

หมายเหตุ * ค่าทัศนคติได้มาจากผลรวมของคะแนนรวม 4 ข้อ คะแนนต่ำสุดคือ 4 คะแนน
ปานกลางคือ 12 และคะแนนสูงสุดคือ 20

สมมติฐานที่ 10 ความร่วมมือของกลุ่มเด็กที่มีปัญหาความประพฤดิหรือประพฤติดนไม่สมควร มีความ
สัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบ พบว่า ความร่วมมือของกลุ่มเด็กที่มีปัญหาความประพฤดิหรือประพฤติดนไม่สมควร ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ
ขึ้นคือ ความร่วมมือของกลุ่มเด็กที่มีปัญหาความประพฤดิหรือประพฤติดนไม่สมควร ไม่มีความสัมพันธ์
กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤดิ และการที่เด็กที่มีปัญหาความ
ประพฤดิให้ความร่วมมือในการมาพบกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัดเพื่อรับคำปรึกษาแนะนำ มิได้
หมายความว่า เด็ก เหล่านี้จะ เห็นด้วยหรือยินยอมพร้อมใจที่จะปรับปรุงตนไปในทางที่ดีขึ้น เสมอไป
แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายอย่างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก เนื่องจากพฤติกรรมของมนุษย์ เป็น
เรื่องที่ละเอียดอ่อนและ เกี่ยวข้องกับจิตใจอารมณ์ และความรู้สึก ดังนั้นจึง เป็น เรื่องที่ยู่ยากในการ
แก้ไข ดังข้อมูลในตารางที่ 62

ตารางที่ 62 ความสัมพันธ์ระหว่างความร่วมมือของกลุ่มเด็กที่มีปัญหาความประพฤติกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

ความร่วมมือ	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(11)	(5)	(16)
น้อย	68.8	31.3	41.0
	(10)	(7)	(17)
ปานกลาง	58.8	41.2	43.6
	(3)	(3)	(6)
มาก	50.0	50.0	15.4
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	15.4

$$\chi^2 = 0.74200 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.6900$$

สมมติฐานข้อ 11 ความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือ ประพฤติคนไม่สมควร มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบ พบว่า ความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กกลุ่มดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือ การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงลักษณะท่าทีตลอดจนวิธีการปฏิบัติต่อเด็ก มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้นของเด็กกลุ่มนี้ ทั้งนี้ เพราะเหตุว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก เป็นบุคคลที่มีความหมายต่อเด็ก เป็นอย่างมาก ซึ่งเด็กทุกคนต้องการความรักและความอบอุ่นจากบิดามารดา ดังนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครองจึงมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้เป็นอย่างยิ่ง ดังข้อมูลในตารางที่ 63

ตารางที่ 63 ความสัมพันธ์ระหว่างความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

ความร่วมมือ	เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น		รวม
	พอสมควร	เล็กน้อย	
	(4)		(4)
น้อย	100.0	-	10.3
	(18)	(9)	(27)
ปานกลาง	66.7	33.3	69.2
	(2)	(6)	(8)
มาก	25.0	75.0	20.5
	(24)	(15)	(39)
รวม	61.5	38.5	15.4

$$\chi^2 = 7.31250 \quad df. = 2 \quad Sig. = 0.0258 *$$

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05